

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ**  
**ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ**

**ΘΕΡΟΥΣ 2009**

**ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΓ΄**

**Πέμπτη 27 Αυγούστου 2009 (Απόγευμα)**

**ΘΕΜΑΤΑ**

**A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ**

Συλλυπητήρια αναφορά για τον θάνατο του πιλότου Στ. Κωτούλα στην Κεφαλλονιά, σελ.2255,2256

**B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ**

1. Συζήτηση και ψήφιση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρυθμίσεις θεμάτων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και άλλες διατάξεις οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης», σελ.2256-2272

2. Κατάθεση Εκθέσεων Διαιτητικών Επιτροπών.

α) Η Διαιτητική Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει τις Εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

i) «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης για την αποφυγή της Διπλής Φορολογίας σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου», σελ.2263

ii) «Κύρωση της Συμφωνίας Οικονομικής και Τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης», σελ.2263

β) Η Διαιτητική Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις Εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

i) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding) μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης (SHAPE) που αφορά στη συνεργασία μεταξύ του SHAPE και του Πολυεθνικού Συντονιστικού Κέντρου Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών των Αθηνών (AMSCC) και της Τεχνικής Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης σχετικά με την εφαρμογή του Μνημονίου Κατανόησης που αφορά στη συνεργασία μεταξύ του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης και του Πολυεθνικού Συντονιστικού Κέντρου Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών των Αθηνών (AMSCC)», σελ.2263

ii) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding) μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης (Supreme Headquarters Allied Power Europe/SHAPE), σχετικά με την παροχή Υποστήριξης Φιλοξενούντος Έθνους, κατά τη διάρκεια ασκήσεων επιχειρήσεων του NATO», σελ.2263

**ΟΜΙΛΗΤΕΣ**

**A. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς:**

|                 |          |
|-----------------|----------|
| ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ.,    | σελ.2256 |
| ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.,  | σελ.2256 |
| ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,  | σελ.2255 |
| ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,   | σελ.2255 |
| ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., | σελ.2255 |
| ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,     | σελ.2255 |
| ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,   | σελ.2256 |

**B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:**

|                        |                              |
|------------------------|------------------------------|
| ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Δ.,          | σελ.2263                     |
| ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,            | σελ.2269,2270                |
| ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ.,           | σελ.2261                     |
| ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.,         | σελ.2258,2263                |
| ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι.,         | σελ.2261                     |
| ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., | σελ.2262                     |
| ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,    | σελ.2268                     |
| ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,          | σελ.2266,2268                |
| ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,        | σελ.2256,2264,2265,2267,2270 |
| ΡΗΓΑΣ Π.,              | σελ.2259,2271                |
| ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,          | σελ.2268                     |
| ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,          | σελ.2260,2270                |

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΓ'

Πέμπτη 27 Αυγούστου 2009 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 27 Αυγούστου 2009, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη θα μου επιτρέψετε εκ μέρους όλου του Τμήματος να εκφράσω τη βαθύτατη θλίψη μας για την απώλεια του πιλότου σμήναρχου Στέργιου Κωτούλα κατά τη διάρκεια της αεροπυρόσβεσης σήμερα το πρωί στην Κεφαλλονιά. Ο σμήναρχος Στέργιος Κωτούλας έπεσε σε ώρα καθήκοντος εκτελώντας με αυταπάρνηση την αποστολή του. Η προσφορά του στο κοινωνικό σύνολο και την πατρίδα μας θα είναι ο αιώνιος τίτλος τιμής του. Στην οικογένειά του εκφράζω τα πιο ειλικρινή μας συλλυπητήρια. Στην Πολεμική μας Αεροπορία και στους συναδέλφους του εκφράζω εκ μέρους όλων μας την αμέριστη συμπαράστασή μας. Η Βουλή των Ελλήνων θα στηρίξει την οικογένειά του, όπως έπραξε σε ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν.

Επιθυμεί κάποιος να μιλήσει;

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Αν και έχει κάνει ήδη από την πρώτη στιγμή σχετική δήλωση ο Πρωθυπουργός, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα εκ μέρους της Κυβέρνησης θέλω να προσθέσω κι εγώ την έκφραση των συναισθημάτων που ο Πρόεδρος της Βουλής εξέφρασε προηγουμένως. Είναι, πρώτον, συναισθήματα συντριβής για τον άνθρωπο που χάθηκε, αλλά και συναισθήματα αναγνώρισης της θυσίας του αξιωματικού αυτού των Ενόπλων Δυνάμεων κατά την επιτέλεση του καθήκοντος. Κυρίως δε αναγνώρισης την οποία οφείλουμε όλοι. Γιατί είναι πολλές φορές εύκολο να νομίζουν κάποιοι ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες αυτοί οι άνθρωποι κάνουν τη δουλειά τους είναι απλές. Δεν είναι καθόλου απλές. Το κυριότερο είναι ότι οι ίδιοι έχουν πλήρη συναίσθηση αυτών των συνθηκών και αυτό που κάνουν το κάνουν με πλήρη συνείδηση του κινδύνου που αναλαμβάνουν. Και σας διαβεβαιώνω ότι τότε η θυσία είναι πολύ μεγαλύτερη και η αξία της πρέπει να έχει τον μεγαλύτερο δυνατό έπαινο, ό,τι και αν αυτό κοστίζει όταν ένας άνθρωπος έχει φύγει από τη ζωή. Ταυτόχρονα στην οικογένειά του εκφράζω τα συλλυπητήρια της Κυβέρνησης.

Κύριε Πρόεδρε, πράγματι η πρωτοβουλία που πήρατε και την οποία έχει πάρει κι άλλες φορές η Βουλή των Ελλήνων σε ανά-

λογες περιπτώσεις δείχνει την έμπρακτη συμπαράσταση όλου του Κοινοβουλίου. Γιατί δεν είναι θέμα Κυβέρνησης, είναι θέμα όλου του Κοινοβουλίου, όλων μας. Δείχνει ακριβώς ότι το Κοινοβούλιο, εκπροσωπώντας τον ελληνικό λαό αυτές τις ώρες ξέρει και αυτό να επιτελεί το χρέος του και να βρίσκεται ανά πάσα στιγμή δίπλα σε εκείνους που αξίζουν τη συμπαράστασή μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και πρώην Υπουργός κ. Παπουτσής έχει το λόγο.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου κι εμένα εκ μέρους του Προέδρου του Κινήματος κ. Γιώργου Παπανδρέου αλλά και όλων των συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ να εκφράσω την οδύνη μας για την τραγική απώλεια του αξιωματικού της Πολεμικής Αεροπορίας, του ανθρώπου ο οποίος έπεσε κατά τη διάρκεια του καθήκοντος στην Κεφαλλονιά. Η κοινή γνώμη είναι συγκλονισμένη, όλη η κοινή γνώμη στη χώρα μας αλλά ιδιαίτερα οι πολίτες της Κεφαλονιάς.

Είναι πράγματι τραγικές οι συνέπειες τις οποίες ζει η χώρα μας επανειλημμένα δυστυχώς όλα αυτά τα χρόνια, όπως και είναι διαρκής η προσπάθεια για την κατάσβεση των πυρκαγιών, είναι διαρκής η προσπάθεια όλων των στελεχών της Αεροπορίας και του Πυροσβεστικού Σώματος, όλων των δυνάμεων του κράτους και της πολιτείας που επιφορτίζονται αυτό το δύσκολο καθήκον.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω κι εγώ να συμφωνήσω και να υποστηρίξω την πρωτοβουλία σας, την πρωτοβουλία της Βουλής των Ελλήνων για την έκφραση της αρωγής της Βουλής προς την οικογένεια του αδικοχαμένου πιλότου. Σε κάθε περίπτωση θέλω να συμβάλω κι εγώ, όπως και όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, σε όποιες αποφάσεις χρειαστεί να λάβει η Βουλή προκειμένου να αναληφθούν αντίστοιχες πρωτοβουλίες και στο μέλλον να θωρακίσουμε τόσο την πολιτεία όσο και τα Σώματα, τις δυνάμεις της πολιτείας οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα της πυρόσβεσης, αλλά ταυτόχρονα και σε πρωτοβουλίες οι οποίες θα αποτρέπουν τις πυρκαγιές και θα ενισχύουν εκείνο το θεσμικό πλαίσιο το οποίο θα εμποδίζει την εξάπλωση των πυρκαγιών αυτών προκειμένου να αποφύγουμε απώλειες πολύτιμων ανθρώπων από την κοινωνία μας.

Σας ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Η Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Νικολαΐδου εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

**ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):** Κύριε Πρόεδρε, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ήδη έχει εκφράσει τα συλλυπητήριά του στην οικογένεια του θύματος αμέσως μόλις ανακοινώθηκε το συμβάν. Συμφωνούμε με την πρωτοβουλία που

παίρνετε και οπωσδήποτε θα τη στηρίξουμε, όμως από την άλλη πρέπει πολύ σύντομα οι αιτίες του δυστυχήματος να συζητηθούν και αν υπάρχουν ένοχοι, να τιμωρηθούν.

Είναι γνωστό ότι τα αεροσκάφη αυτά είναι παλιά. Δεν μπορώ εγώ να ξέρω αυτή τη στιγμή τι προβλήματα μπορεί να έχουν δημιουργηθεί, αλλά οπωσδήποτε η ένταση όλων αυτών των ημερών και η εντατικοποίηση της δουλειάς των πιλότων είχε αυτό το αποτέλεσμα. Θα στηρίξουμε την απόφαση που έχετε πάρει.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Ο κ. Τσούκαλης έχει το λόγο εκ μέρους του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, ήδη έχει αποσταλεί συλλυπητήριο τηλεγράφημα και βεβαίως έχουν εκφραστεί τα βαθύτατα συλλυπητήρια εκ μέρους του Συνασπισμού, εκ μέρους των συνιστώσων και βεβαίως εκ μέρους του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Αλέκου Αλαβάνου.

Αυτονόητο καθήκον της Βουλής είναι βεβαίως να αποτίσουμε αυτό το φόρο τιμής.

Καθήκον όλων μας -απευθυνόμαστε προς την Κυβέρνηση και προς όλα τα κόμματα- είναι να φροντίσουμε, ούτως ώστε εικόνες σαν αυτές που παρακολούθησαμε στην τηλεόραση τις τρεις αυτές μέρες, όπου πραγματικά παραξενευόμασταν για το πώς αυτοί οι άνθρωποι καταφέρνουν και συντηρούν στον αέρα αυτά τα αεροσκάφη με τους ριψοκίνδυνους ελιγμούς, να μην επαναληφθούν. Και δεν θα επαναληφθούν βεβαίως εάν δεν θα επικρατούν πλέον στα δόση της χώρας μας, στο φυσικό πλούτο της χώρας μας, πολεμικές συνθήκες.

Αυτό νομίζω ότι είναι καθήκον όλων μας.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ο συνάδελφος κ. Γεωργίου έχει το λόγο.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, όλοι μας έχουμε χαρεί και όλοι μας έχουμε χειροκροτήσει τη στιγμή που οι νεαροί Ίκαροι παραλαμβάνουν το ξίφος τους ονομαζόμενοι ανθυποσημναγοί. Και την ώρα της χαράς ίσως κανένας από εμάς δεν σκέφτηκε ότι υπογράφεται ένα συμβόλαιο από τον ίδιο τον νεαρό ανθυποσημναγό, όπου το αντισυμβαλλόμενο μέρος του συμβολαίου είναι ο θάνατος.

Εμείς, εκφράζοντας αφ' ενός τη συντριβή μας προς τους οικείους του και προς την Πολεμική Αεροπορία, συντασσόμεθα με τις θέσεις σας εις την έκφραση επισημών συλλυπητηρίων και ενώ γνωρίζουμε ότι ο άνθρωπος που χάθηκε θυσιάστηκε για την πολιτεία, νομίζω ότι είναι η στιγμή που θα πρέπει η πολιτεία να ανταποδώσει αυτές τις πολύ υψηλές υπηρεσίες, τουλάχιστον επιδεικνύοντας το ενδιαφέρον της.

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Από τη Νέα Δημοκρατία ο συνάδελφος κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

**ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά επειδή στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, την Εύβοια, είχαμε πολύ συχνά δει αυτούς τους ήρωες, τους πιλότους, να δίνουν τα πάντα, όλο τους το είναι, ρισκάροντας την ίδια τους τη ζωή για να προστατεύσουν τον εθνικό μας πλούτο, τις ζωές των συμπολιτών μας, όταν χάνεται ένας ήρωας, δεν είναι πολλά τα λόγια που μπορείς να πεις. Μακάρι να μπορούσαμε να τον φέρουμε πίσω και μακάρι οι άνθρωποι αυτοί να λειτουργούν ως πρότυπο για όλους εμάς μέσα στο Κοινοβούλιο, γιατί βάζουν αναντίρρηση τον εαυτόν τους θυσία για το καλό των υπολοίπων. Γνώμονάς τους είναι το καλό του συνόλου. Ας είναι αυτό το παράδειγμα που μας αφήνουν.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

#### ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρυθμίσεις θεμάτων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορί-

στου χρόνου και άλλες διατάξεις οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης».

Στην πρωινή συνεδρίαση το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 έως 12, κεφάλαιο Α' του νομοσχεδίου ως μια ενότητα.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Κύριε Πρόεδρε, να δώσω από τώρα στους συναδέλφους τις αναδιατυπώσεις που θα χρειαστούν για ολόκληρο το νομοσχέδιο, για να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα και να είναι ενήμεροι.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Καταθέστε τις στα Πρακτικά και να μοιραστούν στους συναδέλφους Βουλευτές. Εάν χρειαστεί, τις αναγιγνώσκειτε.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Είναι πολύ σύντομες, κύριε Πρόεδρε, και είναι και εντελώς περιθωριακές. Μία έχει σημασία και θα σας πω γιατί.

Στο άρθρο 3, παράγραφος 3, προστίθεται τελευταίο εδάφιο στην παράγραφο 3, του άρθρου 3 ως ακολούθως: «Οι ανωτέρω ρυθμίσεις εφαρμόζονται και για το ειδικό επιστημονικό προσωπικό, εφόσον κατέχει διδακτορικό δίπλωμα».

Στο ίδιο άρθρο, το άρθρο 3, στην παράγραφο 4, η λέξη «απαγορεύεται», αντικαθίσταται από τη λέξη «αναστέλλεται» και προστίθεται στο τέλος της παραγράφου η ακόλουθη φράση: «με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 31 του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ. (κυρ. ν. 3528/2007 – Α, 26)».

Στο άρθρο 16, παράγραφος 1, μετά τη λέξη «Ιωαννίνων», προστίθενται οι λέξεις «καθώς και περιοχών του Νομού Φωκίδας».

Μιλάμε για τη διάταξη που αφορά, όπως είναι γνωστό, τις ηνωτικές περιοχές και τους ορεινούς όγκους και προστίθεται και η Φωκίδα.

Στο άρθρο 19, στο τέλος της παραγράφου 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο: «Ο ανωτέρω περιορισμός της πενταετίας εφαρμόζεται για τις αιτήσεις μετάταξης, που θα υποβληθούν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος».

Πρέπει να γίνει αυτή η διευκρίνιση.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 20 η φράση: «Οι συνταξιούχοι» οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, συνέχισαν...», αντικαθίσταται από την ακόλουθη φράση: «Οι υπάλληλοι της προηγούμενης παραγράφου οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος συνεχίζουν...».

Στο άρθρο 32, παράγραφος 1, μετά τις λέξεις «...ακίνητα εθνικών κληροδοτημάτων, τα οποία εποπτεύονται από το Δημόσιο», απαλείφεται η τελεία, τίθεται κόμμα και προστίθενται οι λέξεις «καθώς και ακίνητα κοινωφελών σωματείων ή ιδρυμάτων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα».

Και αυτή η διευκρίνιση ήταν απαραίτητη για ερμηνευτικούς λόγους.

Στο άρθρο 40, παράγραφος 2, οι λέξεις «μπορεί να γίνεται», αντικαθίστανται από τις λέξεις «εξακολουθεί να γίνεται και μετά την ανωτέρω τροποποίηση».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**).

Τέλος, στο άρθρο 55 –εδώ είναι το σημαντικό που σας έλεγα, είναι η διάταξη που είχε ζητήσει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να μπει για την καταστροφή των αρχείων- όπως είχαμε συμφωνήσει, πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένες εγγυήσεις.

Γι' αυτό, στο τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 55, προστίθεται η φράση: «εφόσον έχουν προηγουμένως δημιουργηθεί ψηφιακά έγγραφα και επικουρικά ψηφιακά αντίγραφα αυτών».

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:



**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Και εγώ σας ευχαριστώ.

Να κατατεθούν στα Πρακτικά και να μοιραστούν.

Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Κεδίκογλου, σας ενημερώνω ότι από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας κ. Αλαβάνος ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη σημερινή συζήτηση το Βουλευτή κ. Νικόλαο Τσούκαλη και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Ροντούλης ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Μαυρουδή Βορίδη.

Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

**ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πρωινή συνεδρίαση έγιναν συχνές αναφορές στην ταινία με τον Μαυρογιαλούρο και θέλω να επισημάνω κάτι. Η ταινία γυρίστηκε το 1964 σε σενάριο του Αλέκου Σακελάριου. Και επειδή κάτι ειπώθηκε για ΕΡΕ, να θυμίσω ότι τότε ήταν κυβέρνηση η Ένωση Κέντρου. Συνεπώς η ταινία αναφερόταν συνολικά στο πολιτικό σύστημα της εποχής. Η δημοτικότητα που έχει η ταινία αυτή ακόμα και σήμερα, το πόσο δημοφιλής είναι στους Έλληνες, δείχνει ότι κατά τη γνώμη των συμπολιτών μας δεν έχουν αλλάξει και πολλά.

Να υπενθυμίσω ότι όταν γυρίστηκε αυτή η ταινία, κυκλοφόρησε και εκείνο το ισοπεδωτικό σύνθημα για τη φαυλοκρατία, το οποίο δεν αφορούσε συγκεκριμένα ένα κόμμα και οδήγησε στην ανατροπή του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Θα πρέπει να μας ανησυχεί πως είναι ακόμη δημοφιλής αυτή η ταινία. Έπρεπε κάπου να δοθεί ένα τέλος.

Αυτή η Κυβέρνηση συνειδητά αποφάσισε να μη γίνει η γαλάζια εκδοχή ενός πράσινου συστήματος που είχε καταδικαστεί. Αυτό το σύστημα άλλωστε δεν μπορούσε να δουλέψει πια και θα σας εξηγήσω γιατί. Δώσαμε τέλος και εις βάρος, αν θέλετε, των στενών μικροκομματικών μας συμφερόντων. Ο νόμος για τους συμβασιούχους ουσιαστικά τι έκανε; Από τη μια μεριά έδωσε ένα τέλος στην ομηρία των συμβασιούχων των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και από την άλλη μεριά έκλεισε οριστικά την πόρτα στο ενδεχόμενο να υπάρξουν γαλάζιοι συμβασιούχοι που κάποια στιγμή θα μπορούσαν να πιστεύουν σε μια εδραίωσή τους στο δημόσιο.

Αυτή τη στιγμή στην ΝΕΤ για παράδειγμα, οι οκταμηνίτες που προσελήφθησαν επί Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορούν να ελπίζουν ότι θα δουλέψουν συνεχώς. Βέβαια στην περίπτωση της ΕΡΤ δημιουργεί προβλήματα δυσλειτουργίας.

Πάντως είναι σαφές ότι το πνεύμα αυτής της Κυβέρνησης ήταν εξ' αρχής να μη συνεχίσει στο δρόμο του παρελθόντος, γιατί

πρακτικά είναι αδύνατον.

Να υπενθυμίσω ότι το 1981 οι δημόσιοι υπάλληλοι ήταν περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες. Το 2004 παραλάβαμε ένα δημόσιο με περίπου επτακόσιους πενήντα χιλιάδες υπάλληλους. Είναι τα όρια της ελληνικής οικονομίας. Αν θέλετε και μια άλλη προσωπική παρατήρηση, πιστεύω ότι αυτό το σύστημα των προσλήψεων για ψήφους, δεν δουλεύει. Πόσους πια να διορίσουμε στο δημόσιο; Έχει φτάσει στα όριά του και ένας από τους λόγους που ο προϋπολογισμός μας είναι ελλειμματικός, είναι και αυτός.

Θα ήθελα να επισημάνω επίσης ότι χαίρομαι που όλοι αναγνωρίζουν τη δυσάρεστη κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο δημόσιος τομέας. Θα ήθελα να επισημάνω πώς μας βλέπουν οι Έλληνες πολίτες. Αν τους ρωτήσετε ποια είναι η βαθύτερη αιτία της κακοδιαμονίας του δημοσίου, θα σας πουν η μονιμότητα. Θεωρούν ότι έτσι όπως έχει το καθεστώς της μονιμότητας στο ελληνικό δημόσιο, είναι αποτρεπτικό για να λειτουργήσει αποτελεσματικά. Σήμερα, έχουμε ένα δημόσιο με χαμηλή παραγωγικότητα, παρ' ότι είναι υπερτροφικό, αναποτελεσματικό και σιγά-σιγά με τις μεταρρυθμίσεις που προωθούμε αλλάζουμε τον τρόπο λειτουργίας του.

Θεωρώ ότι έτσι όπως αντιμετωπίζεται η μονιμότητα, σαν μια ιερή αγγελάδα, δεν προσφέρει. Δεν είμαστε πια στην εποχή του Δελιγιάννη και του Τρικούπη, γιατί τότε γεννήθηκε η ανάγκη να υπάρξει μια τέτοια διάταξη. Είμαστε μια ευνομούμενη πολιτεία με κανόνες, με ανεξάρτητη δικαιοσύνη και αν θέλετε υπάρχουν και τα ευρωπαϊκά δικαστήρια. Δεν υπάρχει ενδεχόμενο να επαναληφθούν τέτοια φαινόμενα.

Αντίθετα με ό,τι ειπώθηκε από ομιλητές της Αντιπολίτευσης, η μονιμότητα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι της μορφής που την έχουμε στην Ελλάδα και πρέπει κάποια στιγμή να καταλάβουμε ότι δεν γίνεται να δημιουργούμε πολίτες δύο κατηγοριών.

Αυτήν τη στιγμή ακόμη και εδώ μέσα στη Βουλή είμαστε δύο κατηγοριών. Οι Βουλευτές δημόσιοι υπάλληλοι, που προέρχονται από το δημόσιο τομέα, έχουν άλλη μεταχείριση σε μια σειρά περιπτώσεων απ' ό,τι οι Βουλευτές που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα. Για την πλειονότητα των Ελλήνων, λοιπόν, και αν θέλετε εκείνων που πληρώνουν τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων, είναι απαραίτητο να έχουν καλύτερες υπηρεσίες. Ο δημόσιος υπάλληλος είναι υπηρέτης του πολίτη και όχι δύστηνος του.

Επί του νομοσχεδίου τώρα, επί των άρθρων 1 έως 12. Ειλικρινά δεν κατάλαβα -περί της συνταγματικής δυνατότητας να μονιμοποιηθούν όλοι οι υπάλληλοι αορίστου χρόνου, είναι σαφές ότι δεν γίνεται- γιατί υπάρχουν αντιρρήσεις στις διατάξεις.

Ας αρχίσουμε από τα άρθρα 1 έως 12. Ποιος μπορεί να έχει αντίρρηση στο να αξιοποιηθεί επιτέλους αυτό το δυναμικό που υπάρχει στο ελληνικό δημόσιο βάση των προσόντων του; Ποιος μπορεί να έχει αντίρρηση στην εξέλιξή του; Ποιος μπορεί να έχει αντίρρηση στην ανάλογη εφαρμογή όλων των κανόνων, στην εξομείωση, όσο γίνεται, των δύο κατηγοριών που υπάρχουν στο ελληνικό δημόσιο;

Θα ήθελα να σταθώ λίγο στο θέμα που θεωρώ ότι είναι χαρακτηριστική περίπτωση. Πέραν των άλλων δικαιούνται και την αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης ή καταγγελίας της σύμβασης εργασίας για την οποία μέχρι σήμερα το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους είχε αντίθετη άποψη δίνοντας την ερμηνεία ότι μόνο το ειδικό επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό υπάγεται στις διατάξεις του διατάγματος αυτού και ως εκ τούτου μόνο το προσωπικό αυτό δικαιούται την προβλεπόμενη από τις διατάξεις αυτές αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης ή καταγγελίας της σύμβασης.

Ουσιαστικά νομίζω ότι δεν μπορεί να υπάρξει πρακτική αντίρρηση στα μέτρα που προωθούνται και δεν ακούσαμε κάτι τέτοιο στην πρωινή συνεδρίαση. Είναι μια αρχή μεταρρύθμισης στο δημόσιο τομέα, αλλά επαναλαμβάνω, θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους. Σίγουρα δεν πρέπει να υπάρχουν δυο κατηγορίες εργαζομένων μόνιμοι και αορίστου χρόνου στο ελληνικό δημόσιο. Είναι όμως εξίσου σίγουρο ότι με το καθεστώς της μονιμότητας, έτσι όπως είναι αντιληπτή η μονιμότητα στο ελληνικό δημόσιο, δεν είναι αποτελεσματική.

Αν θέλετε, να καταθέσω και μια προσωπική μου εμπειρία και κλείνω με αυτό. Επειδή έχω δουλέψει ως συμβασιούχος στο ελληνικό δημόσιο, στην ΕΡΤ, ακόμη θυμάμαι περίπτωση όπου ήμασταν μια ομάδα εργαζομένων σε μια εκπομπή και μόλις μονιμοποιήθηκαν δυο συνάδελφοι μας είπαν «εμείς τώρα δεν δουλεύουμε άλλο πια». Αυτό το πνεύμα, λοιπόν, θα πρέπει να σταματήσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Ρήγας.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούγοντας τον Υπουργό, τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, διαπιστώσαμε ότι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας είναι μια πολιτική γεμάτη από αντιφάσεις και ο καλός συνάδελφος κ. Κεδίκογλου προφανώς είναι πιο ειλικρινής από ό,τι ο Υπουργός. Είπε με σαφέστατο τρόπο ποια είναι η πρόθεση, πού στοχεύει η Νέα Δημοκρατία. Αναφέρθηκε με πολύ γλαφυρό τρόπο στο τι εκλαμβάνουν οι Έλληνες σήμερα ως συμπεριφορά του μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου, είπε ότι αυτή η ιστορία πρέπει να σταματήσει και εν πάση περιπτώσει μας είπε με απλά λόγια αυτό που αποκρύπτει επιμελώς ο Υπουργός, ο κ. Παυλόπουλος, ότι πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να ανοίξει μια μικρή πόρτα στην αρχή, η οποία θα διευρυνθεί, έτσι ώστε όχι μόνο να παραμείνει η σημερινή πραγματικότητα των υπαλλήλων διαφορετικών ταχυτήτων, αλλά μελλοντικά η μονιμότητα να αρθεί.

Επαναλαμβάνουμε ότι είναι απλουστευτική η λογική που λέει ότι η μονιμότητα έχει κατοχυρωθεί και λειτουργεί ακόμα πιο κατοχυρωμένη στις σύγχρονες δημοκρατίες, γιατί εκεί η ισχύς του δημοσίου υπαλλήλου είναι πολύ μεγαλύτερη από ό,τι στο δικό μας πολίτευμα και στη δική μας Δημόσια Διοίκηση, για να βολέψει τον υπάλληλο. Η μονιμότητα λειτουργεί ως εγγυητής της ανεξαρτησίας της Δημόσιας Διοίκησης. Είναι εγγύηση η μονιμότητα και όχι προνομία του υπαλλήλου. Ως τέτοια τουλάχιστον εμείς την εκλαμβάνουμε και ως τέτοια την θεωρούμε.

Επίσης ο καλός συνάδελφος αποφάνθηκε, όπως και ο Υπουργός το πρωί ότι «μην το συζητάτε, είναι αντισυνταγματική η προσπάθεια, η απόπειρα μετατροπής των συμβάσεων αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου».

Σας θέσαμε το ερώτημα. Απαντήστε μας σε ποια συνταγματική διάταξη βασίζεται η ρύθμιση του άρθρου 6 του ν. 3613/2007. Το έθεσαν όλοι οι συνάδελφοι και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος.

Πώς είναι δυνατόν υπάλληλοι που υπηρετούν σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ή ΔΕΚΟ, που δεν είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και έχουν διετή προϋπηρεσία σ' αυτό το νομικό πρόσωπο, να μετατάσσονται με προκήρυξη -τη διαδικασία και εμείς λέμε ότι θα τη βρούμε- σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων. Πώς το κάνατε αυτό; Δεν μιλάμε για τους εκπαιδευτικούς. Απαντήστε μας πού το στηρίζετε αυτό.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι μιλάμε για νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Ακόμα χειρότερα. Υπάλληλοι νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου μπορούν να γίνουν μόνιμοι, ενώ οι αορίστου χρόνου του δημοσίου κατά την άποψή σας δεν μπορούν να γίνουν μόνιμοι. Αυτό πώς το δικαιολογείτε; Εκτός εάν οι γνωμοδοτήσεις των επιστημονικών οργάνων είναι κατά παραγγελία. Να μας το πείτε. Άρα, λοιπόν, ο ισχυρισμός σας ότι είναι αντισυνταγματική η δική μας πρόταση είναι εντελώς έωλος.

Θα έλεγα όμως ότι, μια και αναφερθήκαμε σ' αυτόν το νόμο, γίνεται και το εξής παράλογο. Αυτός ο νόμος, σε συνδυασμό με το άρθρο 71 του Υπαλληλικού Κώδικα, έχει εφαρμογή μόνο για μη παραμεθόριες περιοχές. Προσέξτε το αυτό και κυρίως οι συνάδελφοι που κατ'αρχήν από παραμεθόριες περιοχές.

Σήμερα λοιπόν μ' αυτό το νόμο ένας υπάλληλος που υπηρετεί σε Δ.Ε.Κ.Ο. μπορεί να μεταταγεί σε δημόσια υπηρεσία δίπλα στο σπίτι του. Όποιος όμως θελήσει να πάει σε παραμεθόρια περιοχή, εκεί έχει εφαρμογή ο ν. 2266/94 και το άρθρο 72 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπου λέει ότι πρέπει να παραμείνει δέκα χρόνια στην παραμεθόρια περιοχή. Αυτό είναι μία τρομερά μεγάλη αδικία για τους υπαλλήλους που επιλέγουν να πάνε στην παραμεθόριο. Είναι αντικίνητρο η ισχύς αυτού του νόμου.

Θα πρέπει λοιπόν και αυτό να ληφθεί υπ' όψιν γιατί υπάρχουν σήμερα στις Κυκλάδες και σε άλλες περιοχές υπάλληλοι οι οποίοι επέλεξαν –πριν από την ισχύ του ν. 3613 βέβαια- να πάνε σε παραμεθόριες περιοχές και πρέπει να μείνουν υποχρεωτικά δέκα χρόνια και κάποιοι άλλοι από το 2007 και έπειτα πάνε δίπλα στο σπίτι τους, γιατί γι' αυτούς δεν έχει εφαρμογή ο ν. 2266, έχει εφαρμογή ο καινούργιος νόμος που εφαρμόζεται για όλες τις περιοχές πλην των παραμεθωρίων.

Όσον αφορά τα άρθρα τα οποία συζητούμε, και συγκεκριμένα για το άρθρο 1 θα έλεγα –όπως συζητήσαμε και στην Επιτροπή- ότι πρέπει ρητώς να αναφερθεί ότι το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του νόμου καλύπτει και τους κατέχοντες προσωποπαγείς θέσεις. Αυτό βέβαια το ανέφερε και στην εισηγητική έκθεση, όμως επειδή οι νόμοι εφαρμόζονται από υπαλλήλους και έχουμε στο δημόσιο πολλές φορές κάποιους απ' αυτούς να διαβάζουν το γράμμα του νόμου και να το ερμηνεύουν στενά, μην παραλείπετε ζητήματα που τα θεωρείτε «ευκόλως εννοούμενα», διότι δημιουργούν προβλήματα σε πάρα πολύ κόσμο. Δεν υπάρχει πρόβλημα να βάλετε ότι καλύπτει και «τους κατέχοντες προσωποπαγείς θέσεις». Γιατί δεν το βάζετε μέσα στη διάταξη του νόμου;

Επίσης εξαιρείτε αυτούς που είναι μερικής απασχόλησης. Αυτή η ιστορία πρέπει να σταματήσει. Με αφορμή λοιπόν αυτό το νομοσχέδιο, πρέπει αυτή η απαράδεκτη κατάσταση της διαιώνισης των συμβάσεων μερικής απασχόλησης να μη συνεχιστεί στο δημόσιο.

Καλύφθηκαν, οι εργαζόμενοι στα νομικά πρόσωπα που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εσωτερικών με μετατροπή των συμβάσεων τους, από μερική απασχόληση σε πλήρη απασχόληση. Δεν καλύφθηκαν όμως για κάποια άλλα Υπουργεία.

Παραδείγματος χάριν, μετατράπηκε η σύμβαση μερικής απασχόλησης σε πλήρη απασχόληση μιας καθαρίστρας ενός δημοτικού ή κοινοτικού καταστήματος, που εν πάση περιπτώσει καλώς μετατράπηκε και εξακολουθεί να παραμένει μερικής απασχόλησης η καθαρίστρια των δικαστηρίων. Όλες αυτές οι ιστορίες πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσουν. Θα πρέπει με αφορμή όλες αυτές τις ρυθμίσεις που γίνονται, να τακτοποιούνται σιγά- σιγά αυτά τα ζητήματα που εκκρεμούν.

Στο άρθρο 4, όπου προβλέπεται η σύνθεση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, δημιουργείται η αίσθηση ότι έτσι όπως είναι η σύνθεση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και με δεδομένο ότι απαιτείται Προεδρικό Διάταγμα –που τα Προεδρικά Διατάγματα καθυστερούν πάρα πολύ να εκδοθούν διαμορφώνεται μία πλειοψηφία που είναι, θα έλεγα, δυσμενής για τους ΥΔΑΧ. Είναι πράγματι δυσμενής επειδή θα πρέπει να εκδοθεί Προεδρικό Διάταγμα και όπως προείπα τα προεδρικά διατάγματα αργούν να εκδοθούν, η εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων ίσως καθυστερήσει πάρα πολύ.

Όσον αφορά το άρθρο 7, οι ΥΔΑΧ μπορούν να καταλάβουν θέση μέχρι διευθυντού, όχι όμως γενικού διευθυντού. Αφού ισχυρίζεστε και διατείνεστε ότι εξισώνετε τους ΥΔΑΧ σε όλα με τους τακτικούς υπαλλήλους, δεν βλέπω το λόγο γιατί να μην υπάρξει και αυτή η ρύθμιση.

Τέλος, κλείνω λέγοντας το εξής. Ο συνάδελφος εισηγητής της Πλειοψηφίας κατέληξε λέγοντας: «Δεν αντέχει άλλους το δημόσιο. Δεν είναι δυνατόν να γεμίζουμε το δημόσιο με προσλήψεις. Δεν είναι δυνατόν να λύσουμε το πρόβλημα της ανεργίας μέσω του δημοσίου».

Δεν έχω καταλάβει καλά; Εσείς δεν φέρνετε μεθαύριο τροπολογία με την οποία μόνο στους ΟΤΑ προσλαμβάνετε είκοσι χιλιάδες άτομα και γενικότερα προβλέπεται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα να προσληφθούν εκατόν σαράντα τρεις χιλιάδες συμβασιούχοι με τριετείς συμβάσεις; Εμείς το κάνουμε αυτό;

Ισχυρίζεστε ότι σταματάει πλέον η διόγκωση του δημοσίου και πάτε να λύσετε με αυτόν τον απαράδεκτο και πρωτοφανή τρόπο το πρόβλημα της ανεργίας, βάζοντας στο δημόσιο τομέα και τις εισφορές των κοινωνικών εταίρων χρηματοδοτώντας έτσι τις προσλήψεις στο δημόσιο από τον ΟΑΕΔ.

Θα έλεγα λοιπόν να συντονιστείτε, να αποκτήσετε κάποια στιγμή ενιαία γλώσσα και να μας λέτε τα ίδια πράγματα. Δεν μπορεί να εμφανίζονται εδώ οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας

και να αγνοούν ή να προσποιούνται ότι αγνοούν τις ρυθμίσεις στις οποίες προχωρεί αυτή η Κυβέρνηση.

Εμείς είπαμε ότι δεν ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, όμως επιμένουμε ότι θα μπορούσε να υπάρξει μία συνταγματική ρύθμιση που να μετέτρεπε τις συμβάσεις αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου σε δημοσίου δικαίου. Παρ' όλα αυτά, επειδή θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση αυτή έχοντας άλλους σκοπούς στο μυαλό της και επιδιώκοντας άλλα πράγματα δίνει τη δυνατότητα σε εξήντα χιλιάδες περίπου υπαλλήλους με αυτή τη σχέση εργασίας να αποδώσουν, να αξιοποιηθούν, να χρησιμοποιήσουν τα προσόντα τους, να συμβάλουν στην αναβάθμιση και την ποιότητα της Δημόσιας Διοίκησης, επί των άρθρων θα τοποθετηθούμε αναλόγως, θεωρώντας ότι οι υπάλληλοι αυτοί πρέπει να συμβάλουν ουσιαστικά στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, κάνοντας βέβαια και τις παρατηρήσεις μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσούκαλης.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επί αυτών των άρθρων εξαντήσαμε την ομιλία μας κατά την πρωινή συνεδρίαση, δεδομένου ότι θεωρούσαμε ότι η φιλοσοφία αυτού του νομοσχεδίου περικλείεται στα πρώτα αυτά δώδεκα άρθρα.

Θα πω και εγώ βεβαίως αυτό που είπε και ο συνάδελφος που μόλις κατέβηκε από το Βήμα, ότι είχαμε θέσει δύο κρίσιμα ερωτήματα προς τον κ. Παυλόπουλο ήδη από την επιτροπή. Ο κ. Κεδίκογλου ανέλαβε να απαντήσει στο ένα.

Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση επικαλείται ως άλλοθι τη διατύπωση της παραγράφου 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, προκειμένου να υποκρύψει τις ιδεολογικοπολιτικές της επιλογές, ότι δηλαδή δεν επιθυμεί το καθεστώς στη Δημόσια Διοίκηση να διέπεται από τη μονιμότητα. Αυτό είναι σαφές.

Από και πέρα, με αυτές τις προδιαγραφές-προϋποθέσεις, παρέλκει νομίζω και είναι τουλάχιστον υποτιμητικό για την Εθνική Αντιπροσωπεία το να έρχεται ο κύριος Υπουργός και να κατακρίνει την Αντιπολίτευση και το κόμμα μας, ότι δήθεν εμείς κρατάμε ομήρους αυτούς τους πενήντα πέντε χιλιάδες υπαλλήλους στην ιεραρχική καθήλωση και βεβαίως στην υποβάθμισή τους σε σχέση με τους άλλους υπαλλήλους.

Είναι λοιπόν σαφέστατη η επιλογή. Δεν επιθυμούν το καθεστώς της μονιμότητας στη Δημόσια Διοίκηση. Εμείς λέμε το εντελώς αντίθετο κι απευθυνόμαστε σ' όλους αυτούς. Εμείς επιθυμούμε τη μετατροπή του καθεστώτος των συγκεκριμένων υπαλλήλων σε καθεστώς μονιμότητας. Κάναμε και μια παραχώρηση και είπαμε: η μονιμότητα να ήρτηται, να εξαρτάται από τη βούληση των ιδίων των υπαλλήλων, κατόπιν αιτήσεών τους, αν θέλουν να ενταχθούν στο συγκεκριμένο καθεστώς. Και αυτή τη δυνατότητα την προσφέρει η παράγραφος 8. Θέλετε με αμφιβολίες, θέλετε με επιφυλάξεις; Όμως προβλέπεται, βρίσκεται έρεισμα στην παράγραφο 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος.

Το πρώι ο κύριος Υπουργός μ' έναν τρόπο νομίζω προκλητικό, παραπλανητικό επέμεινε στο να χρησιμοποιεί την έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής προκειμένου να τεκμηριώσει την άποψή του. Και μάλιστα χρησιμοποίησε μ' έναν τρόπο νομίζω όχι σωστό, δεοντολογικό για τη Βουλή «α λα καρτ», αυτή τη συγκεκριμένη έκθεση. Η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής όσον αφορά τη δυνατότητα μετατροπής των υπαλλήλων με σχέση αορίστου χρόνου σε δημοσίου δικαίου είναι σαφέστατη. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος. Λέει η συγκεκριμένη έκθεση: «Οι απόψεις συγκλίνουν ότι η απαγόρευση της μονιμοποίησης ή μετατροπής αφορά κατ' αρχάς και οπωσδήποτε τις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου» -σ' αυτό συμφωνούμε όλοι- «διαφοροποιούνται όμως όχι μόνο ως προς το εάν καλύπτουν κι εκείνες τις συμβάσεις κ.λπ. και διαφοροποιούνται ιδίως ως προς το εάν παρέχεται δυνατότητα μετατροπής των συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου σε σχέσεις δημοσίου δικαίου, δηλαδή σε σχέσεις μονίμων δημοσίων υπαλλήλων νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή ΟΤΑ». Σχετικά μάλιστα με το ζήτημα αυτό υποστηρίζεται ότι «ούτως ή άλλως πάντοτε υπάρχει δυνατότητα τέτοιας μετατροπής». Και βεβαίως, τεκμηριώνεται η

άποψη αυτή ως αντιδιαστολή με τη δυνατότητα που παρέχει η παράγραφος 3 του άρθρου 103 του Συντάγματος, ότι «το ειδικό επιστημονικό, βοηθητικό ή τεχνικό προσωπικό, το οποίο καταλαμβάνει οργανικές θέσεις, μπορεί με νομοθετική ρύθμιση να καταστεί μόνιμο προσωπικό του Δημοσίου». Αυτή είναι μία άποψη.

Υπάρχει και η αντίθετη άποψη που λέει: «Μόνο με τη διαδικασία του διορισμού». Και καταλήγει στο τέλος, κλείνοντας, στο αυτονόητο, ότι «η απόφαση εν προκειμένω ανήκει βεβαίως στη Δικαιοσύνη».

Τώρα, ποιος υποστηρίζει την πρώτη άποψη; Την υποστηρίζει, όπως αναφέρεται στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής, ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος έχει διατυπώσει την άποψη αυτή σε ανύποπτο χρόνο, κυρία Πρόεδρε, πριν εισαχθεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προς συζήτηση και απ' ό,τι γνωρίζω και πριν ξεκινήσει η διαδικασία Αναθεώρησης του άρθρου 103 του Συντάγματος. Όμως υπάρχει και μια ειδοποιός διαφορά, ένα κρίσιμο σημείο, ότι ο κ. Βενιζέλος είναι ο εισηγητής της Πλειοψηφίας -το ανέφερα και το πρωί- και είτε μας αρέσει, είτε δεν αρέσει σε ορισμένους ο κ. Βενιζέλος εκφράζει το πνεύμα του συντακτικού νομοθέτη για την Πλειοψηφία. Έτσι λοιπόν υπάρχει έρευνα.

Είπε ο κύριος Υπουργός το πρωί: «Και αν έρθει το Συμβούλιο της Επικρατείας και ακυρώσει αυτή τη διαδικασία μονιμοποίησης τι θα γίνουν αυτοί οι υπάλληλοι;» Εγώ προσωπικά δεν βλέπω -δεν ξέρω, ο κύριος Υπουργός ίσως να βλέπει-, εάν επανέλθουν στο καθεστώς, δηλαδή με μία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ότι θα υποστούν κάποιες συνέπειες. Αυτή είναι η εκτίμησή μου. Ρωτήθηκαν όμως αν έχουν τη διάθεση να υποστούν αυτή τη διαδικασία προκειμένου να μονιμοποιηθούν; Είναι προφανές ότι το άρθρο 103 του Συντάγματος χρησιμοποιείται ως άλλοθι στις διαθέσεις της Κυβέρνησης.

Και βεβαίως δεν μας απάντησε ο κύριος Υπουργός κατά την αναφορά του στην τότε αναθεωρητική διαδικασία -ότι όπως διατυπώνεται δηλαδή η παράγραφος 8 του άρθρου 103 από την τότε Πλειοψηφία ουσιαστικά επιτρέπει τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων αορίστου χρόνου- και δεν μας είπε αν διασκεδάστηκε αυτή η επιφύλαξη του τότε ή αν ισχύει μέχρι σήμερα. Και σε τελευταία ανάλυση, μεταξύ των δύο αυτών απόψεων να διατυπώσει την επιστημονική του άποψη και ο κ. Παυλόπουλος. Είναι προφανές λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, ότι δεν υπάρχει διάθεση εκ μέρους της Κυβέρνησης για μονιμοποίηση.

Εμείς ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς λέμε ότι η διαφύλαξη όλων των συμφερόντων των συγκεκριμένων πενήντα πέντε χιλιάδων άξιων καθ' όλα υπαλλήλων κατοχυρώνεται πλήρως μόνο με τη μονιμοποίηση. Εμείς δεν θα υποταχθούμε, δεν θα συμβιβαστούμε στην άποψη ότι αφού η Νέα Δημοκρατία έχει την πλειοψηφία μπορεί να νομοθετήσει κατά το δοκούν και ούτε επίσης, όπως δυστυχώς άκουσα από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, -πλέον είναι και θέσι του ΠΑΣΟΚ- εμείς θα συμβιβαστούμε και θα πούμε ότι θα κάνουμε τροποποίηση επί των άρθρων. Θα εμμένουμε στην άποψή μας ότι αυτά τα συγκεκριμένα δώδεκα άρθρα εμείς θα τα καταψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ κ. Γεωργίου.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Στην πρωινή συνεδρίαση καταψηφίσαμε την αρχή του νομοσχεδίου, το οποίο μας παρουσίασε απροόπτως ο κύριος Υπουργός των Εσωτερικών και μάλιστα το αποκαλέσαμε «θερινόν περιπλουν», με διαφόρους σταθμούς, όμως ασύνδετους μεταξύ των, δεδομένου ότι ουδεμίαν σχέσιν είχαν πέραν του ότι ήταν αντικείμενα και αρμοδιότητες του Υπουργείου των Εσωτερικών. Διότι ποία σχέσιν μπορεί να έχει το ανά χείρας νομοσχέδιο με τις συνοδευόμενες αυτό ασχέτους τροπολογίας «περί ιεροποίησης νήσων» ή «περί συμβίωσης ετεροφύλων», ομοφυλοφίλων και πάντων των λοιπών φύλων «και τέλος πάντων» περί απαλλαγής άνευ δικαστικών αποφάσεων υπαλλήλων, -αιρετών αρχόντων ίσως- από ευθύνες είναι εκ των οποίων εγγίζουν την παράβαση, ή ακόμη για θέματα υγειονομικής ταφής απορριμμάτων; Ένα νομοσχέδιο το οποίο αφορά, κατ' εμέ το πολύτιμον, αν θέλετε, μέρος της όλης διοικήσεως, που είναι η Δημόσια Διοίκηση, να το εμπλέξουμε τώρα με τις όποιες απαιτήσεις υπάρχουν για διευ-

θέτηση ζητημάτων «χώρων υγειονομικής ταφής»; Δεν το καταλαβαίνω. Εκτός εάν κάτι τέτοιο προετοιμάζεται από το νομοσχέδιο, δηλαδή να χρησιμοποιηθεί «ο χώρος υγειονομικής ταφής και για ταφή θεμάτων της Δημοσίας Διοικήσεως!»

Είπαμε επίσης ότι η επινόηση «οσμώσεως» των υπαλλήλων με άλλους, οι οποίοι εντάσσονται εις την διοίκηση με διαφόρους τρόπους και με διάφορα άλλα κριτήρια -ποιος ξέρει ποία- θα δημιουργήσει ανισότητες, παράπονα, τριβές και τέλος θα παραχθεί μία κακουχία εις την παραγωγήν του επιθυμητού έργου δια την Δημοσίαν Διοίκησην.

Πρέπει να σας πω ότι όταν έφθασα αναγκάως σε αριθμούς, ομολογώ ότι εξενίστην δια το ανατριχιαστικόν των μεγεθών. Σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να παραβλέψουμε προς στιγμήν όλην αυτήν την δολιχοδρομίαν των άρθρων περί προαγωγών, μετατάξεων και περί ευαγγελιζομένης επιτυχούς οσμώσεως και να οραματιστούμε τον ορυμαγδόν ως αποτέλεσμα του βομβαρδισμού τον οποίο υφίσταται η Δημοσία Διοίκησης. Πάντως, για λόγους ανθρωπιστικούς και επειδή πλέον νομίζω ότι πρέπει να σκεφθούμε και αυτούς τους ατυχείς πενήντα ή εξήντα χιλιάδες ή όσους τέλος πάντων θα τακτοποιήσει η διοίκησης με τον τρόπο που θα τους τακτοποιήσει, θα μπορούσε ενδεχομένως να τους αλλάξει το status με μίαν αλλαγήν του εις δημοσίου δικαίου αντί για ιδιωτικού δικαίου. Δεν το κάνει ούτε αυτό. Ελπίζουμε ότι με τη δική μας συμπάρσταση θα διευκολύνουμε το έργο σας, αλλά μέχρι εδώ, μέχρι τα δώδεκα πρώτα άρθρα. Αυτά θα τα υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κουτσούκος.

**ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση με τον τρόπο που νομοθετεί και τις σκοπιμότητες που εξυπηρετεί, κατάφερε να μετατρέψουμε μία πολύ σοβαρή συζήτηση που άπτεται του ρόλου, του χαρακτήρα και των δυνατοτήτων της Δημόσιας Διοικήσεως σε αμφισβήτηση της νομιμότητας των δημόσιων και εργασιακών σχέσεων.

Και λέω ότι το κατάφερε, διότι με όσα μας είπε ενωρίτερα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας φαίνεται τι έχει η Κυβέρνηση στο πίσω μέρος του μυαλού της. Αυτό βέβαια είχαμε την ευκαιρία να το διατυπώσουμε και άλλες φορές με αφορμή άλλα νομοθετήματα, ακόμα και την προσπάθεια για συνταγματική ρύθμιση της διάταξης που φέρνει τώρα.

Όμως, απ' ό,τι φαίνεται, η Κυβέρνηση, όχι μόνο με όσα είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, αλλά και με όσα πράττει, αυξάνοντας τους εργαζόμενους στο δημόσιο που υπηρετούν με ελαστικές σχέσεις εργασίας, που δεν υπακούουν στους αυστηρούς κανόνες και τις υποχρεώσεις της νομιμότητας, ουσιαστικά έχει βάλει στόχο να φαλκιδεύσει ένα θεσμό που αποτελεί κατάκτηση για τις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες, έναν θεσμό που ισχύει σε όλες τις χώρες που έχουν ισχυρή διοίκηση και δεν λειτουργεί υπέρ του εργαζόμενου, γιατί οι εργαζόμενοι έτσι κι αλλιώς πρέπει να έχουν τις κατοχυρώσεις τους.

Ένα θεσμό που λειτουργεί υπέρ της νομιμότητας και της ανεξαρτησίας της Διοικήσεως. Λειτουργεί υπέρ της ισχυρής διοικήσεως και εναντίον των πολιτικών παρεμβάσεων, του πελατειακού πολιτικού συστήματος και της διαφθοράς, των σκανδάλων και ό,τι άλλο βλέπουμε στις μέρες μας, όπου η πολιτική εξουσία ανεξέλεγκτη, με ανύπαρκτη Διοίκηση, ανίσχυρη επιδίδεται συστηματικά σε σκάνδαλα που κατασπαταλούν το δημόσιο πλούτο και για να πλουτίσουν ορισμένοι προκαλώντας το λαό.

Ιδιαίτερα σήμερα, όπου τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα και με τη συζήτηση που γίνεται για τον τρόπο που επηρεάζουν τις πολιτικές αποφάσεις, έχουν μπει στο σκληρό πυρήνα του κράτους, χρειάζεται μία Διοίκηση η οποία με την ανεξαρτησία της, την εφαρμογή της νομιμότητας και τη δυνατότητά της να μην υποκύπτει σε πιέσεις, μπορεί να διασφαλίσει το δημόσιο συμφέρον.

Αυτή είναι η συζήτηση για τη νομιμότητα. Τα άλλα είναι εκ του πονηρού. Τα άλλα είναι ένας άκρατος λαϊκισμός «για να χαϊδέψει τα αυτιά ενός πενόμενου λαού», τον οποίο οδηγεί η Κυβέρνηση με την πολιτική της.

Τα λέω αυτά εισαγωγικά, κυρία Πρόεδρε, διότι –επαναλαμβάνω– η εμμονή του Υπουργού Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης στο να ισχυρίζεται πως δεν έχει τη δυνατότητα, ότι είναι συνταγματικά αδύνατο να μετατρέψει τις συμβάσεις του ιδιωτικού δικαίου σε τακτικούς μονίμου προσωπικού, εξυπηρετεί ακριβώς αυτή τη σκοπιμότητα, διότι προκαλέσαμε την Κυβέρνηση να μας πει την πολιτική της βούληση.

Εάν η πολιτική βούληση εκδηλωνόταν εδώ στο Κοινοβούλιο, είναι βέβαιο ότι ανατρέχοντας τόσο στα Πρακτικά της Συνταγματικής Μεταρρύθμισης και στην άποψη του εισηγητή της Πλειοψηφίας –δηλαδή στη βούληση του νομοθέτη– όσο και στους υφιστάμενους νόμους που αναφέρθηκαν νωρίτερα, τόσο το ν. 2986/2002 –που ανέφερε ο κ. Παπουτσή– όπου μετετράπησαν σχέσεις εργαζομένων στο δημόσιο σε τακτικού δημοσίου υπαλλήλου, όσο και το νόμο για τις μετατάξεις, το ν. 3528/2007, που ψήφισε αυτή η Κυβέρνηση, που δίνει τη δυνατότητα για μετατάξεις από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο σε θέσεις τακτικού προσωπικού, θα έβγαζε κάποιος αβίαστα το συμπέρασμα ότι αυτό είναι δυνατόν να γίνει.

Στην επιτροπή κάλεσα τον παριστάμενο Υφυπουργό, τον κ. Ζώη, να μας πει στη Βουλή –αλλά δεν το έκανε και δεν το έκανε σκόπιμα και λυπάμαι γι' αυτό– με βάση αυτό το νόμο πόσες μετατάξεις έχουν γίνει και σε ποιες θέσεις έχουν τοποθετηθεί οι μεταταγέντες, για να αποδειχθεί ότι αυτά που λέμε ισχύουν, ότι είναι η πραγματικότητα και πως τα άλλα της Κυβέρνησης είναι υποκρισίες, κάτω από τις οποίες θέλει να κρύψει την άρνησή της να εξομοιώσει πλήρως τους εργαζόμενους με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Αυτούς –για να γνωρίζει ο ελληνικός λαός– τους πληρώνουμε από τον προϋπολογισμό. Απολαμβάνουν ισχυρή προστασία, διότι έχουν κρίνει τα δικαστήρια ότι εξομοιώνονται όσον αφορά την προστασία με τους μονίμους υπαλλήλους, παρ' ότι οι συμβάσεις είναι ιδιωτικού δικαίου και δεν έτυχε κανένας να απολυθεί, ενώ οι δημόσιοι υπάλληλοι με βάση το αυστηρό πειθαρχικό δίκαιο που έχει ο Υπαλληλικός Κώδικας έχουν απολυθεί για τα αδικήματα που αυτός προβλέπει.

Ακόμη, τον κάλεσαμε να το κάνει αυτό, για να θωρακίσουμε παραπέρα τη Δημόσια Διοίκηση, διότι –όπως σας είπαμε– κύριε Υπουργέ, οι ιδιωτικοί δικαίου απολαμβάνουν ορισμένων –εντός εισαγωγικών– «προνομιών».

Πολλοί απ' αυτούς επέλεξαν να είναι ιδιωτικού δικαίου, διότι είναι γνωστό ότι το ΠΑΣΟΚ με μία σειρά από νομοθετικές ρυθμίσεις –από το ν. 1476 της δεκαετίας του '80– τους έδωσε τη δυνατότητα να γίνουν τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι. Και δεν το επέλεξαν, διότι ενδεχόμενα οι άνθρωποι ήθελαν να έχουν και μια δεύτερη δουλειά, μία νόμιμη δουλειά, την οποία έχουν αρκετοί.

Κι εδώ σήμερα, αντί να έλθετε να κάνετε μία πλήρη εφαρμογή του Υπαλληλικού Κώδικα –αφού θέλετε να κάνετε εξομοίωση– λέτε ότι αυτό θα το εξετάζετε ανάλογα την εργασιακή τους σχέση. Και μάλιστα είδα τώρα στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που μας διάβαζε ο κύριος Υπουργός ότι ακόμα και τη ρύθμιση που είχατε κάνει για το ειδικό επιστημονικό προσωπικό –να απαγορεύεται δηλαδή η άσκηση εργασίας– την παίρνετε πίσω.

Για ποιο λόγο; Δεν καταδεικνύεται με αυτήν την ρύθμιση ότι υπάρχουν στο δημόσιο υπάλληλοι δύο ταχυτήτων; Θα έχουμε δηλαδή, κύριε Υπουργέ –που ήλθατε τώρα στην Αίθουσα– έναν προϊστάμενο μιας υπηρεσίας, ο οποίος θα είναι ελεγκτής και ελεγχόμενος και θα υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον και θα έχει τη δική του δουλειά, η οποία θα υπηρετεί έναν ιδιώτη, ο οποίος αντιπαράκειται με τη Δημόσια Διοίκηση; Αυτή είναι η λογική σας;

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι είναι θέμα πολιτικής βούλησης. Από εκεί και πέρα, η ισχυρή πλειοψηφία που υπάρχει εδώ υπέρ της μετατροπής των συμβάσεων, θα σας έλυνε όλα τα προβλήματα.

Θυμίζω ότι η πλειοψηφία αυτών των πενήντα πέντε χιλιάδων έρχεται πριν τη συνταγματική μεταρρύθμιση. Είναι υπόλοιπα που δεν έχουν κάνει χρήση των διατάξεων και βεβαίως προέρχονται από το π.δ. 164, το δικό σας, το οποίο στηρίχθηκε στις μεταβατικές διατάξεις και το οποίο έτυχε της έγκρισης του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Από εκεί και πέρα, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις, διότι οι ρυθμίσεις, έτσι όπως τις φέρνετε ουσιαστικά κρατούν όμηρους αυτούς που υποτίθεται ότι θέλετε να εξυπηρετήσετε. Διότι παραπέμπετε την υλοποίηση του νόμου σε προεδρικά διατάγματα, διότι κάνετε –αυτό που σας είπα– «το υβριδικό» υπηρεσιακό συμβούλιο που πιστεύω ότι θα πέσει στα δικαστήρια και διότι οι μόνιμοι υπάλληλοι θα προσφύγουν, όταν οι θέσεις τους θα καταληφθούν από ιδιωτικού δικαίου. Άρα, ουσιαστικά, «τους χαϊδεύετε τα αυτιά», κάνετε μία κίνηση προεκλογική και δεν λύνετε το πρόβλημα.

Αυτή είναι η άποψή μου για το σύνολο των άρθρων 1 έως 12. Είναι μία άποψη εντελώς διαφορετική από αυτή της Κυβέρνησης και εν πάση περιπτώσει σας καλούμε, έστω και την τελευταία στιγμή, να σκεφτείτε πάρα πολύ σοβαρά τις προτάσεις μας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Κι εγώ σας ευχαριστώ. Συνεχίζουμε με την κ. Ξενογιαννακοπούλου, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

**ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Έγινε φανερός ο σκοπός αυτού του νομοσχεδίου από την εισήγηση του εισηγητή της Πλειοψηφίας, ο οποίος με πολύ μεγάλη ειλικρίνεια αποκάλυψε τη σκοπιμότητα πίσω από αυτές τις διατάξεις που συζητάμε σήμερα.

Στην ουσία αυτό που είπε –κάτι που επισημάνθηκε από όλους τους συναδέλφους, από τον εισηγητή μας τον Τάκη Ρήγα, από τον Γιάννη Κουτσούκο, από τον εισηγητή του Συνασπισμού που μίλησε προηγούμενα– είναι ακριβώς ότι πίσω από όλες αυτές τις ρυθμίσεις μακροπρόθεσμα θίγεται και υπονομεύεται η μονιμότητα σε δημόσια διοίκηση.

Και βέβαια αυτό είναι ένα ιδεολόγημα. Είναι το ιδεολόγημα ότι η μονιμότητα φταίει για όλα. Ότι δήθεν η μονιμότητα φταίει που δεν έχουμε κράτος αποτελεσματικό. Δεν ευθύνεται η πολιτική βούληση, η απαξίωση συνεχώς των θεσμών από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η αναξιοκρατία, η υπονόμευση του ΑΣΕΠ. Δεν ευθύνονται οι επιλογές για πολλαπλές ταχύτητες εργασίας στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά ακούσαμε το ιδεολόγημα ότι φταίει η μονιμότητα.

Και γιατί να υπάρχει αυτή η σκοπιμότητα στο βάθος του χρόνου, συνεχώς να ξηλώνεται ο δημόσιος τομέας, να αποδυναμώνεται η έννοια της μονιμότητας και να καλλιεργείται αυτό το κλίμα στην κοινή γνώμη;

Πρώτα απ' όλα, γιατί με αυτό τον τρόπο ανοίγει ένα μεγάλο πεδίο για ρουσφετολογικές και πελατειακές ρυθμίσεις. Απόδειξη η τροπολογία που θα συζητήσουμε τις επόμενες μέρες στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που αφορά τη ρουσφετολογική ρύθμιση των είκοσι χιλιάδων θέσεων του ΟΑΕΔ.

Αλλά είδαμε και άλλες ρυθμίσεις μέσα σε αυτή τη χρονιά. Πριν κλείσει η Βουλή, πριν διακόψει και πελατειακές ρυθμίσεις. Απόδειξη το δημόσιο ως εργοδότης να μπορεί δηλαδή να συμμετέχει στα προγράμματα του ΟΑΕΔ, και φυσικά την άλλη περίφημη ρύθμιση, για την επιδότηση της απασχόλησης για ορισμένους μήνες στο δημόσιο.

Όλα αυτά λοιπόν, αφ' ενός έχουν αυτή τη ρουσφετολογική προσέγγιση και αφ' ετέρου, μέσα από τη συνεχή μείωση του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αλλά και του στενού δημόσιου τομέα, δημιουργείται ένα μεγαλύτερο πεδίο για τα ιδιωτικά συμφέροντα.

Η μονιμότητα, θα ήθελα να θυμίσω στους συναδέλφους της Συμπόλιτευσης, δεν είναι μία ελληνική ιδιαιτερότητα. Είναι μία κατάκτηση συνολικά της ευρωπαϊκής δημοκρατίας. Και επειδή έχω εργαστεί πολλά χρόνια στα Ευρωπαϊκά Όργανα, πρέπει να σας πω ότι στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες που θέλετε και αναφέρετε ως παράδειγμα, είναι ισχυρή η μονιμότητα στο δημόσιο τομέα. Όχι βέβαια εις όφελος των δημοσίων υπαλλήλων, και χωρίς να σημαίνει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν υπόκεινται σε αυστηρούς κανόνες ώστε να λειτουργούν αξιοκρατικά και αποτελεσματικά. Η μονιμότητα θεσπίστηκε για να κατοχυρώνει ακριβώς την ανεξαρτησία απέναντι στα πολιτικά, οικονομικά και πάσης άλλης φύσεως συμφέροντα και παρεμβάσεις καθώς και

για την ίδια την ποιότητα της Διοίκησης.

Γιατί πώς να αναβαθμισθεί η Δημόσια Διοίκηση από προσωρινούς νέους υπαλλήλους με μειωμένες αποδοχές, που δεν μπορούν να αποκτήσουν την κατάρτιση και την εμπειρία που χρειάζεται για την άσκηση των καθηκόντων τους, αφού δεν έχουν προοπτική;

Άρα, λοιπόν, η θέση μας είναι ότι θα έπρεπε να είχαν εξαντληθεί τα όρια -όπως με πολύ μεγάλη σαφήνεια ο εισηγητής μας είχε προηγουμένα- που επιτρέπει το Σύνταγμα, προκειμένου αυτές οι συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου να μετατραπούν σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου.

Αλλά είναι φανερό ότι δεν είναι αυτή η επιλογή της Κυβέρνησης. Και αυτό φαίνεται από μία σειρά επιλογές τις οποίες συνεχώς τις βλέπουμε να αποκαλύπτονται και να θεσμοθετούνται με τρόπο μάλιστα αποσπασματικό και αυταρχικό, χωρίς διάλογο.

Και θα σας αναφέρω ένα άλλο παράδειγμα, όσον αφορά το περίφημο μισθολόγιο, που μαθαίνουμε τώρα από τον Υπουργό Οικονομίας ότι υπάρχει η σκέψη να γίνει ένα μισθολόγιο, όπως στις ΔΕΚΟ. Δηλαδή γι' αυτούς που θα προσλαμβάνονται τώρα στο δημόσιο τομέα να υπάρξει ένα μισθολόγιο ξεχωριστό από τους υπόλοιπους δημοσίων υπαλλήλους, με μειωμένες αποδοχές. Η λογική μιας Δημόσιας Διοίκησης a la carte με πολλές ταχύτητες, εις βάρος των νέων. Αυτή, όμως, η Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί να λειτουργεί, ούτε για το δημόσιο συμφέρον, ούτε για την ανάπτυξη, ούτε να κατοχυρώνει πραγματικά το ρόλο της προς όφελος των πολιτών.

Θα ήθελα, λοιπόν, και εγώ να ενώσω τη φωνή μου με τους συναδέλφους που μίλησαν προηγουμένα και να ζητήσουμε από την Κυβέρνηση, από τον Υπουργό, ο οποίος είναι και διακεκριμένος συνταγματολόγος, να αποσύρει τη διάταξη και να βρεθεί, ο τρόπος σύμφωνα με το Σύνταγμα, ώστε αυτές οι συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου να μετατραπούν σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου. Να υπάρξει μία ταχύτητα στο ελληνικό δημόσιο, η οποία να είναι ταχύτητα που να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα και το δημόσιο συμφέρον, να είναι μια ταχύτητα αξιοπρέπειας για όλους τους εργαζόμενους. Επιτέλους, να σταματήσει το ελληνικό δημόσιο να είναι ένα πεδίο άσκησης προεκλογικής ρουσφετολογίας, πελατειακών σχέσεων και κομματισμού.

Γιατί η τροπολογία που θα συζητήσουμε την επόμενη εβδομάδα, όσον αφορά τις είκοσι χιλιάδες θέσεις που θα επιβληθούν μέσω του ΟΑΕΔ, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η μεγαλύτερη απόδειξη ότι όλες αυτές οι ρυθμίσεις δεν έχουν κανέναν άλλο σκοπό. Δεν έχουν δυστυχώς άλλο σκοπό από την χειραγώγηση και τον κομματισμό, με ακόμα μεγαλύτερη αναξιοκρατία για ρουσφετολογική προεκλογική εκμετάλλευση.

Άρα, λοιπόν, ακόμα και αυτή τη στιγμή που συζητάμε, ζητάμε να υπάρξει μία λύση από την πλευρά της Κυβέρνησης, προκειμένου να μη θεωρηθούν αυτές οι διαφορετικές ταχύτητες, αλλά να υπάρξει η δυνατότητα να γίνει η μετατροπή των συμβάσεων των εργαζομένων αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου που το επιθυμούν σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Και εγώ σας ευχαριστώ.

Πριν δώσω το λόγο στην επόμενη ομιλήτρια, έχει ζητήσει το λόγο ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για μια διευκρίνιση για ένα λεπτό.

**ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Θέλω να ευχαριστήσω την Αντιπολίτευση για τις συχνές αναφορές στο πρόσωπό μου, αλλά κατέθεσα προσωπική άποψη και δεν θα ήθελα να γίνεται παρεξήγηση ότι εκπροσωπώ την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση έχει διατυπώσει τις θέσεις της. Η προσωπική μου άποψη, λοιπόν, όπως και η άποψη των περισσότερων συμπατριωτών μου, είναι ότι το πνεύμα της μονιμότητας λειτουργεί αντιπαραγωγικά.

Πιστεύω ότι είμαστε μια ευνομούμενη πολιτεία. Περίπτωση κομματικών διωγμών αλά Τρικούπη-Δελιγιάννη ή αλά Βενιζέλου-Τσαλδάρη στον 21<sup>ο</sup> αιώνα, στην Ελλάδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπάρχει. Πιστεύω ότι μπορούν να υπάρξουν διαφανείς, αδιάβλητες, αντικειμενικές διαδικασίες ελέγχου και ειοπηθείας των δημοσίων υπαλλήλων και επιβολής των όποιων ποινών πρέ-

πει.

Διότι αν κοιτάξουμε τα στοιχεία και δούμε πόσοι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι κάθε χρόνο τιμωρούνται για πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων τους και μετά το συγκρίνουμε με την πραγματικότητα που αντιμετωπίζει ο Έλληνας πολίτης, όταν βρίσκεται σε μία πολεοδομία, όταν βρίσκεται σε μια εφορία, τότε εκεί, κατά τη γνώμη μου, υπάρχει ένα έλλειμμα δημοκρατίας. Γιατί δεν είναι όλοι οι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι. Πρέπει να σκεφθούμε και τον απλό πολίτη απέναντι στο δημόσιο υπάλληλο. Πρέπει να υπάρχει επιπλέον κίνητρο να υπηρετεί τον πολίτη και όχι την Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Τμήμα.

1. Η Διарκήs Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

α). «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης για την αποφυγή της Διπλής Φορολογίας σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου»

β). «Κύρωση της Συμφωνίας Οικονομικής και Τεχνολογικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης».

2. Η Διарκήs Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις Εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

α). «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding) μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης (SHAPE) που αφορά στη συνεργασία μεταξύ του SHAPE και του Πολυεθνικού Συντονιστικού Κέντρου Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών των Αθηνών (AMSCC) και της Τεχνικής Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης σχετικά με την εφαρμογή του Μνημονίου Κατανόησης που αφορά στη συνεργασία μεταξύ του Ανώτατου Στρατηγείου των Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης και του Πολυεθνικού Συντονιστικού Κέντρου Στρατηγικών Θαλασσίων Μεταφορών των Αθηνών (AMSCC)».

β). «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding) μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ανώτατου Στρατηγείου Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης (Supreme Headquarters Allied Power Europe/SHAPE), σχετικά με την παροχή Υποστήριξης Φιλοξενούντος Έθνους, κατά τη διάρκεια ασκήσεων επιχειρήσεων του ΝΑΤΟ».

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Δήμητρα Αράπολου.

**ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σχετικά με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, νομίζω ότι βρισκόμαστε απέναντι σε μια χαοτική προσπάθεια της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Εσωτερικών για να τακτοποιήσει μια σειρά από ζητήματα και γι' αυτό δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να το καταψηφίσουμε.

Δεν συμφωνούμε, γιατί το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα νομοσχέδιο χωρίς ενιαία δομή, ασύνδετο, που εμπεριέχει ένα συνονθύλευμα διατάξεων που δικαιολογημένα προκαλούν ερωτηματικά.

Θα ήθελα να αναφερθώ συγκεκριμένα στο άρθρο 5. Μόνο η αναφορά στο άρθρο αυτό αρκεί για ένα Βουλευτή για να στοιχειοθετήσει δεοντολογικά τα επιχειρήματά του, για να μη συμφωνήσει με το νομοσχέδιο αυτό. Η υπερψήφιση αυτού του άρθρου, ουσιαστικά, θα μπορούσε να οδηγήσει σε οικονομική αιμορραγία το ταμείο δημοσίων υπαλλήλων και παρ' ό,τι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους διαφωνεί, εσείς επιμένετε να γίνει η υπαγωγή του προσωπικού αυτού στο Κεφάλαιο Β' του π.δ. 410/1998, ώστε να δικαιούται, πέραν των άλλων, εφάπαξ αποζημίωση με τη συνταξιοδότηση.

Πώς θέλετε, λοιπόν, μετά το Ταμείο Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων να είναι βιώσιμο; Είναι ένα ταμείο το οποίο στηρίζεται σε επιστρεφόμενες εισφορές των μόνιμων δημοσίων υπαλ-

λήλων.

Εμείς να συμφωνήσουμε ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο επιχειρείτε να ανοίξετε το δρόμο για να αξιοποιηθούν στη διοικητική ιεραρχία κάποιοι υπάλληλοι με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Αυτοί ανήκουν στο ΙΚΑ. εφθείτε, λοιπόν, ότι θα μπορούσατε να τους μονιμοποιήσετε και έτσι να λυθεί το πρόβλημα. Γιατί δεν το κάνετε; Αν τους μονιμοποιήσετε, δεν θα σας φύγουν και ούτε εσείς θα κατηγορηθείτε ότι με την υποβολή της μη θεμιτών διαδικασιών –που κάποιοι αφήνουν να εννοηθεί– θα βρουν το κατάλληλο έδαφος για να αναπτυχθούν με το νέο καθεστώς που προωθείτε.

Όμως ούτε τους εργαζομένους ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου εξυπηρετείτε, αλλά ανοίγετε και νέο μέτωπο συγκρούσεων με την ΑΔΕΔΥ. Αντιθέτως, ενδυναμώνετε το καθεστώς εργαζομένων διαφορετικών ταχυτήτων στο δημόσιο. Τους διακρίνετε, τους διαφοροποιείτε.

Εγώ θα μπορούσα να συμφωνήσω για κάποιον να ανέλθει στην ιεραρχία διοικητικά που έχει όμως προσόντα και ικανότητες. Θα μπορούσα να συμφωνήσω σ' αυτό.

Πραγματικά, λοιπόν, αδυνατούμε να κατανοήσουμε τις επιλογές σας γιατί το μόνο που καταφέρνουν είναι να δημιουργούν αναστάτωση, αμφισβήτηση και να φέρνουν σε σύγκρουση επαγγελματικές και κοινωνικές ομάδες, ενώ αντιθέτως θα έπρεπε να λύσουν προβλήματα και να εξομαλύνουν την ήδη δύσκολη καθημερινότητα που αντιμετωπίζει η ελληνική οικογένεια.

Εάν, λοιπόν, θέλετε να λύσετε τα όποια προβλήματα σχετίζονται με τους εργαζομένους ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και όντως σας ενδιαφέρει η αξιοποίηση όλων των εργαζομένων στο δημόσιο, δεν έχετε παρά να τους μονιμοποιήσετε, για να προστατευτούν έτσι τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματά τους και να σβηστούν οι οποιεσδήποτε σκιές αφήνουν ανοικτό το ενδεχόμενο της διαπλοκής δημοσίων υπηρεσιών και ιδιωτικών συμφερόντων.

Η επιλογή για τη διαφάνεια και την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος είναι δικά σας για όσο χρόνο σας έχει απομείνει. Με τέτοιου είδους νομοσχέδια, όμως, το μόνο που καταφέρνετε είναι να ενισχύσετε την αμφισβήτηση του ελληνικού λαού που δεν βλέπει την ώρα να ξεφορτωθεί αυτήν την Κυβέρνηση, διότι φαίνεται ότι δεν ενδιαφέρεται, πραγματικά, για τους εργαζομένους για να τους στηρίξει και να τους βοηθήσει για τα πραγματικά τους προβλήματα, για τα πραγματικά συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου.

Εάν θέλετε, λοιπόν, και αυτούς τους εργαζομένους με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, πρέπει να σκεφθείτε και αυτούς να τους μονιμοποιήσετε.

Σε μερικά άρθρα θα συμφωνήσουμε φυσικά, αλλά νομίζω ότι υπάρχουν αρκετά θολά σημεία που πρέπει να ξεκαθαριστούν για την ωφέλεια του ελληνικού δημοσίου και της ελληνικής κοινωνίας. Πιστεύω ότι ήδη έχουν δημιουργηθεί αρκετές αντιδράσεις και από εργαζομένους και από άλλους φορείς και κυρίως από εργαζομένους του δημοσίου.

Εστίασα κυρίως σ' αυτό το άρθρο. Ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε. Πιστεύω και ελπίζω ότι στη συνέχεια θα κάνετε κάποιες διορθώσεις.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ προσωπικά είμαι βέβαιος για ένα πράγμα, παρά τον τόνο που υιοθετήσαμε –και χρησιμοποιώ εσκεμμένα τον πρώτο πληθυντικό– και παρά το γεγονός ότι ακούστηκαν επιχειρήματα τα οποία είναι εντελώς αντιφατικά μεταξύ τους.

Όλοι ξέρετε ότι αυτό το νομοσχέδιο –ιδίως τα δώδεκα πρώτα άρθρα που συζητάμε– έπρεπε να έχει έλθει εδώ και καιρό. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και είναι ένα πολύ σημαντικό μέτρο τόνωσης του δυναμικού της Δημόσιας Διοίκησης. Το ξέρετε όλοι.

Άλλοι δεν θέλετε να το αναγνωρίσετε ευθέως άλλοτε χρησιμοποιώντας ιδεολογικό μανδύα και άλλοι μαξιμαλίζετε.

Για μία ακόμα φορά θα στραφώ προς την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όχι γιατί είναι η γνωστή παραδοσιακή αντιπαράθεση των δύο κομμάτων που εναλλάσσονται στην εξουσία, αλλά γιατί, πραγματικά, δεν μπορώ να καταλάβω εάν το ΠΑΣΟΚ από τη μία πλευρά διατηρεί τη μνήμη του σχετικά με το τι είναι εκείνο το οποίο έχει κάνει μέχρι σήμερα και αν μπορεί να θεωρήσει ότι αυτό το οποίο δεσμεύεται να κάνει –εάν αποφασίσει– ο Ελληνικός Λαός να του δώσει την κυβέρνηση– είναι δυνατόν να γίνει.

Ξεκινάω από ένα βασικό θέμα, το οποίο αφορά τη μονιμότητα. Οι συνάδελφοι μπορεί να έχουν τις δικές τους απόψεις. Το είπα από την πρώτη ημέρα και το επαναλαμβάνω. Πρώτον, η μονιμότητα δεν θίγεται. Όπως είναι το άρθρο 103 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 κυρίως, είναι η αρχή, ο κανόνας και δεν τη θίγει κανείς τη μονιμότητα δεδομένου ότι αυτές οι διατάξεις ούτε αναθεωρήθηκαν ούτε προτάθηκαν προς αναθεώρηση από εμάς στην τελευταία αναθεώρηση.

Και θα πω κάτι όχι για να κάνω τον καλό στους δημοσίου υπαλλήλους, αλλά το λέω προς τους συναδέλφους μου εκείνους οι οποίοι νομίζουν ότι είναι προνόμιο η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Δεν είναι προνόμιο. Είναι βασικό συστατικό στοιχείο με το οποίο εξοπλίζεται ο υπάλληλος για να κάνει τη δουλειά του και να έχει αυξημένη ευθύνη. Διότι έχει αυξημένη ευθύνη ο μόνιμος δημόσιος υπάλληλος. Οι κυρώσεις είναι βαρύτερες. Το πειθαρχικό δίκαιο είναι πιο αυστηρό.

Να σας πω και κάτι. Μη νομίζετε ότι έχει κάτι παραπάνω από εκείνο που έχει και αυτός του ιδιωτικού δικαίου. Ξέρετε εσείς κανέναν υπάλληλο ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στο χώρο του στενού δημόσιου τομέα που να απολύθηκε;

Ενώ, λοιπόν, έχουν τις ίδιες εγγυήσεις στην ουσία, το βάρος πέφτει στο δημόσιο υπάλληλο που εξαιτίας της μονιμότητας ο άνθρωπος αυτός έχει αυξημένη ευθύνη. Άρα, η μονιμότητα είναι ο κανόνας και διατηρείται. Και ιδεολογικά σας λέω ότι είμαι υπέρ της μονιμότητας γιατί είναι εγγύηση για τον υπάλληλο και την άσκηση των καθηκόντων του.

Πέραν τούτου, ήθελα να τονίσω και κάτι άλλο πάνω στο θέμα που αφορά τη μονιμότητα. Μ' αυτό το νομοσχέδιο και την πολιτική αυτής της Κυβέρνησης –πέρα από τις επί μέρους απόψεις συναδέλφων που τονίζω ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν κάθε δικαίωμα να αισθάνονται και να πιστεύουν έτσι, ελευθερία γνώμης έχουμε– που είδατε εσείς να υπάρχει οποιαδήποτε αλλαγή στα όσα μέχρι σήμερα ίσχυαν σχετικά με το θέμα της μονιμότητας;

Και εδώ στρέφομαι προς το ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορώ να καταλάβω ένα πράγμα. Τι είναι εκείνο που κατά τη γνώμη σας μειώνει τις εγγυήσεις της μονιμότητας; Το ότι έχουμε υπαλλήλους ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σήμερα οι οποίοι καλύπτουν οργανικές θέσεις στο χώρο του στενού δημόσιου τομέα; Το ότι έχουμε δύο κατηγορίες υπαλλήλων; Αν θεωρείτε ότι αυτό το πράγμα είναι αλλοίωση του κανόνα της μονιμότητας, τότε με συγχωρείτε πάρα πολύ αλλά είναι δικό σας έργο.

Αν το θεωρείτε έτσι, εσείς το κάνατε –μαζί και εμείς– όταν ψηφίζαμε την Αναθεώρηση. Όταν γινόταν η Αναθεώρηση του 2001, φέρατε με τον εισηγητή σας την πρότασή που ισχύει σήμερα ως συνταγματικό κείμενο του άρθρου 103 παράγραφος 8! Είναι όπως ακριβώς το έφερε και το εισηγήθηκε το ΠΑΣΟΚ. Αυτό καθιερώνει τη δυνατότητα –και ορθώς– να έχουμε τον κανόνα που είναι ο δημόσιος υπάλληλος με σχέση δημοσίου δικαίου και την εξαίρεση που είναι η κάλυψη οργανικών αναγκών με σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Όμως, αυτό κατέστη εφικτό μετά την Αναθεώρηση του 2001. Ποιον κατηγορείτε λοιπόν; Τους εαυτούς σας; Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο; Αυτό που εσείς –και εμείς– εισηγηθήκατε, δηλαδή να έχουμε και υπαλλήλους αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου. Και σας είπα ότι μ' αυτές τις διατάξεις που εσείς θεσπίσατε έχουμε κάπου πενήντα πέντε χιλιάδες άξιους ανθρώπους αυτήν τη στιγμή. Τι κάνουμε; Λέμε αυτούς τους ανθρώπους να τους αξιοποιήσουμε.

Αυτό είναι αλλοίωση της μονιμότητας; Λέτε να τους έχουμε να κάθονται εκεί με εξαιρετικά προσόντα μέσα από διατάξεις που

εσείς φέρατε και ψηφίσατε! Και αυτό δεν είναι αλλοίωση της μονιμότητας! Μόλις αξιοποιούμε τη διάταξη που πάλι εσείς φέρατε και που λέει ότι σ' αυτούς τους υπαλλήλους ανατίθενται τα καθήκοντα όπως τα ορίζει ο νόμος και ορίζουμε με νόμο τι είναι εκείνο το οποίο, πράγματι, μπορούν να κάνουν, τότε μιλάτε για αλλοίωση της μονιμότητας!

Διότι το είπα. Μ' αυτό το νομοσχέδιο αξιοποιούμε όλους τους υπαλλήλους αορίστου χρόνου, τους λίγους που κάνατε εσείς, τους πολλούς που κάναμε εμείς -και θέλετε να τους κάνουμε ακόμα περισσότερους, χωρίς να ξέρετε ότι συνταγματικά δεν γινόταν- με το π.δ. 164/2004. Αυτούς τους αξιοποιούμε, όπως λέει το Σύνταγμα.

Πού είναι η διαφορά της πολιτικής; Τι υποκρισία είναι αυτή; Τι διαστρέβλωση της αλήθειας είναι αυτή; Αυτό είναι το αδιανόητο. Και έρχεστε εδώ και λέτε «με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά για να κατοχυρώσουμε τη μονιμότητα, πρέπει αυτούς να τους μονιμοποιήσουμε».

Πρώτα-πρώτα, τα ξέρετε. Το απέδειξα και το πρωί, σας το είπα. Όπως είναι το Σύνταγμα, δεν είναι εφικτή συνταγματικώς αυτή η μονιμοποίηση αυτή, η μετατροπή της σχέσης από ιδιωτικού δικαίου σε δημοσίου δικαίου. Η έκθεση της Επισημονικής Υπηρεσίας της Βουλής λέει ότι υπάρχει διάσταση απόψεων και ότι αυτό το πράγμα είναι εξαιρετικά επικίνδυνο να γίνει συνταγματικά. Οι περισσότεροι υποστηρίζουν πως δεν μπορεί να γίνει. Μόνο ο κ. Βενιζέλος λέει ότι μπορεί να γίνει. Ε, δε νομίζω ότι είναι ο άνθρωπος που κατέχει την εξ αποκαλύψεως αλήθεια και όλοι οι άλλοι δεν ξέρουν τίποτα! Δεν γίνεται, λοιπόν, αυτό που λέτε.

Όμως, εγώ να σας πω το εξής. Αφού θεωρείτε ότι γίνεται –το είπα το πρωί, το λέω και τώρα- γιατί δεν το κάνατε; Γιατί όσο ήσασταν κυβερνηση δεν λέγατε «ξέρετε, όσους έχουμε αορίστου χρόνου τους μετατρέπουμε σε μονίμους», προκειμένου να έχουμε και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι τώρα και να μας πει τι έχει γίνει και όχι να μου λέτε και να έρχονται Βουλευτές και να μου λένε να πάμε να ζητήσουμε τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας;

Συνταγματικά δεν γίνεται γιατί εσείς επιλέξατε αυτήν τη διατύπωση, δεν το κάνατε εσείς, αλλά λέτε να το κάνουμε εμείς τώρα υποστηρίζοντας ότι διατηρώντας αυτές τις δύο ταχύτητες –ας το πω έτσι- στη Δημόσια Διοίκηση, πλήττεται η μονιμότητα την οποία εσείς –αν ήταν έτσι τα πράγματα, που το τονίζω ότι δεν είναι έτσι- υπονομεύσατε διατυπώνοντας το άρθρο 103 παράγραφος 8 ως έχει σήμερα. Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Είναι δυνατόν να μου κάνετε κριτική σ' αυτό το νομοσχέδιο μ' αυτούς τους όρους;

Επαναλαμβάνω ότι δεν αλλάζω τίποτα και δεν μπορούσα να αλλάξω. Άλλωστε, δεν το δεχθήκατε στην αναθεώρηση από το άρθρο 103 παράγραφος 8.

Δεν κάνω τίποτα άλλο παρά να δώσω σ' αυτούς τους ανθρώπους με εξαιρετικά προσόντα τη δυνατότητα να ανεβαίνουν στην ιεραρχία μέχρι ενός ορίου.

Εσείς τους θέλετε στην πάντα και αορίστου χρόνου χωρίς να κάνουν απολύτως τίποτα. Τι φοβάστε; Αυτή είναι η συνήθης τακτική του ΠΑΣΟΚ! Να κρατάμε ομήρους τους ανθρώπους και να τους υποσχόμαστε κάποια πράγματα.

Σας λέω ξανά το εξής: Αυτό από το οποίο πάσχει η Δημόσια Διοίκηση -και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε και να το αλλάξουμε και σαν νοσοτροπία ακόμα- δεν είναι η μονιμότητα. Το πρόβλημα δεν είναι η μονιμότητα. Το πρόβλημα είναι το γεγονός ότι στην ελληνική πραγματικότητα και ιδίως επί ΠΑΣΟΚ το οποίο χώρισε τους Έλληνες στα δύο μέσα απ' αυτήν την απαράδεκτη ιδεολογία του κομματισμού και του κομματικού νεποτισμού που καλλιέργησε, δεν αξιοποιήσαμε πάντα τους υπαλλήλους, σύμφωνα με τα προσόντα που έχουν. Αυτό προσπαθώ να αλλάξω.

Αν δεν είχατε κομματική ταυτότητα, δεν ανεβαίνατε στην ιεραρχία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εκεί είναι το μεγάλο έλλειμμα. Το έλλειμμα είναι ότι έχουμε σημαντικούς ανθρώπους στη Δημόσια Διοίκηση και δεν τους αξιοποιήσαμε. Αυτή τη νοσοτροπία πρέπει να αλλάξουμε και αυτό έκανα με τον Υπαλληλικό Κώδικα, όπου κατήργησα ουσιαστικά τη συνέντευξη. Ήταν το μόνο κριτήριο επί ΠΑΣΟΚ με τον «Κώδικα Παπαδόπουλου» -ας τον πω έτσι- του 1997 με τον οποίο γινόταν κάποιος διευθυντής ή γενι-

κός διευθυντής.

Και μάλιστα, ήρθατε και μου λέγατε τότε –επειδή το κατήργησα- να ισχύσει άμεσα. Επειδή έβαλα μια μεταβατική περίοδο έξι μηνών, μου λέγατε «άντε να ισχύσει άμεσα».

Και άκουσα εδώ να μιλάτε για το «ρουσφετολόι της Νέας Δημοκρατίας». Θα σας πω κάτι και θα σας το πω ευθέως και απλά όταν θέλετε, φέρτε εδώ κοινοβουλευτικό έλεγχο για να το αποδείξουμε, για να καταλάβετε ποια είναι η διαφορά σας σε σχέση με μας.

Στο Υπουργείο Εσωτερικών είμαι πεντέμισι χρόνια. Εφήρμοσα τον κώδικα τον οποίο βρήκα και φυσικά τώρα εφαρμόζω τον κώδικα που ουσιαστικά είναι point system. Με πολύ μεγάλη προσπάθεια έμαξα να βρω μεταξύ 1997 και 2004 στο Υπουργείο Εσωτερικών και μετά Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης έναν διευθυντή ή γενικό διευθυντή –γενικό διευθυντή!- που να μην ανήκει στο ΠΑΣΟΚ. Έναν! Και δεν βρήκα ούτε έναν!

**ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Σε όλα τα Υπουργεία. Δεν είναι αλήθεια αυτό.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Δεν βρήκα ούτε έναν. Σ' αυτό το Υπουργείο δεν έγινε γενικός διευθυντής κάποιος που να ανήκε στην παράταξή μου από το 1997 που άρχισε να εφαρμόζεται ο κώδικας μέχρι το 2004.

Δεν κάνω κομματικούς διαχωρισμούς εγώ. Ελάτε να δείτε ποιι υπηρετούν αυτή τη στιγμή στο Υπουργείο Εσωτερικών ως γενικοί διευθυντές και από το σύνολο πείτε μου τουλάχιστον τρεις από αυτούς που ανήκουν, επώνυμα. Και δεν με ενδιαφέρει αυτό. Τους τιμώ γιατί κάνουν εξαιρετικά τη δουλειά τους και γι' αυτό επελέγησαν. Αυτή είναι η ρουσφετολογία της Νέας Δημοκρατίας; Το ότι δεν βρήκατε ένα νεοδημοκράτη να κάνετε γενικό διευθυντή και αυτήν τη στιγμή μόνο στο Υπουργείο Εσωτερικών που είμαι εγώ έχω τρεις από την πλευρά τη δική σας;

Και σας λέω ότι δεν το έκανα για να δημιουργήσω κομματικές ισορροπίες. Ήταν άξιοι άνθρωποι, το άξιζαν και έγιναν. Και χάρη μου συνεργάζονται μαζί τους σε κρίσιμους τομείς της Δημόσιας Διοίκησης.

Αφήστε επιτέλους τη διαστρέβλωση αυτής της αλήθειας. Οι εισαγωγείς, εφαρμοστές, εμπνευστές και ιδεολογικά προσκείμενοι στη λογική του κομματικού νεποτισμού ήταν εκείνοι οι οποίοι καλλιέργησαν τη νοσοτροπία αυτή από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ ιδίως μετά το '81. Και δυστυχώς, δεν φαίνεται να διδάσκονται τίποτα ακόμα και σήμερα. Αυτό θέλουμε να αλλάξουμε. Αυτή είναι η προσπάθεια που θέλουμε να κάνουμε.

Και πάψτε να πιστεύετε ότι επειδή λέτε αυτά τα πράγματα στη Βουλή με αντιπολιτευτική αφορμή ότι δεν ξέρει ο υπαλληλικός κόσμος που μας βλέπει και μας ακούει και ότι δεν έχει εμπειρία και δεν ξέρει τώρα τι είχε γίνει επί ΠΑΣΟΚ και πώς έγινε η μεταχείριση αυτών των ανθρώπων.

Με το αγνοείτε την κοινωνία και να μηδενίζετε την προσπάθεια που κάνει αυτή η Κυβέρνηση σήμερα με τόσο διαστρεβλωτικά επιχειρήματα, σας διαβεβαιώ ότι αναιρείτε ό,τι προσπαθείτε να κάνετε, να αλλάξετε δηλαδή λίγο νοσοτροπία σε σχέση μ' αυτό το ΠΑΣΟΚ, το οποίο –το τονίζω- με τη λογική Κουτσόγιωργα και αυτά που συνέβησαν το 1982 ισοπέδωσε τη Δημόσια Διοίκηση, την ιεραρχία, την αξιοκρατία, τα πάντα! Η Δημόσια Διοίκηση δεν μπορούσε να συνέλθει μέχρι να φτιάξουμε τον τελευταίο κώδικα, τον οποίο φτιάξαμε μαζί με την ΑΔΕΔΥ και τον οποίος εσείς δεν ψηφίσατε, ακούστε γιατί.

Θέλατε, λέει, αλλά επειδή είχα μεταβατική περίοδο έξι μηνών, καταψηφίσατε τον κώδικα. Καταψηφίσατε τον κώδικα επειδή υπήρχε μεταβατική περίοδος και θέλατε να εφαρμοστεί και αμέσως! Μα, είναι κριτική αυτή;

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου):** Και εγώ σας ευχαριστώ.

Πριν δώσω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσή, σας ενημερώνω ότι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για την αποψινή συζήτηση έχει οριστεί ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Λάρισας κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

Κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Η αλήθεια είναι ότι δεν είναι πάντοτε εύκολο να αντιμετωπίσει κάποιος στον κοινοβουλευτικό διάλογο τον κ. Παυλόπουλο και τον όποιο Υπουργό της Κυβέρνησης. Μιλώ, όμως, ιδιαίτερα για τον κ. Παυλόπουλο ο οποίος συγκεντρώνει πολλά χαρακτηριστικά, όπως αυτό του διακεκριμένου επιστήμονα, καθηγητού του συνταγματικού δικαίου, διακεκριμένου πολιτικού, ικανού ανθρώπου και δικηγόρου.

Και βεβαίως, όλοι μας γνωρίζουμε, όλοι όσοι έχουμε εμπειρία από την αγορά και την κοινωνία ότι όταν ο πελάτης φτάνει κοντά σ' έναν καλό δικηγόρο, η πρώτη ερώτηση που του θέτει είναι «πού θέλεις να το πάμε». Και από εκεί και πέρα, εδραιώνεται η νομική επιχειρηματολογία.

Τα αντανakλαστικά του κυρίου Υπουργού, βεβαίως, φάνηκαν και σήμερα, όταν έσπευσε να διευκρινίσει ότι η πρόθεση της Κυβέρνησης δεν είναι η κατάργηση της μονιμότητας. Ενώ μόλις προηγουμένως ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεδίκογλου είχε αναφερθεί ακριβώς σ' αυτό, αλλά ως προσωπική του, όπως διευκρίνισε στη συνέχεια θέση. Όμως, πάντα παραμένει και εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και ως εκ τούτου απολαμβάνει και της εμπιστοσύνης του κόμματός του όσον αφορά την επιδίωξη την οποία θα ήθελε.

Για να δούμε, λοιπόν, εάν όλα αυτά τα οποία ακούσαμε σήμερα από τον κύριο Υπουργό και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κ. Παναγιωτόπουλο το πρωί –μέρος αυτών επανέλαβε και ο κύριος Υπουργός προηγουμένως, σχετικά με τα πεπραγμένα του ΠΑΣΟΚ– εδράζονται σε στέρεες βάσεις.

Όμως, πριν πάω εκεί, ας μου επιτρέψει ο αξιότιμος συνάδελφος και εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεδίκογλου να φρεσκάρω τη μνήμη του όσον αφορά το Μαυρογιαλούρο, ο οποίος, όπως φαίνεται, σας έχει ενοχλήσει πάρα πολύ από την αποκάλυψη και την ταύτιση αυτού του ήρωα του έργου του Αλέκου Σακελαρίου με τη Νέα Δημοκρατία.

Ξέρετε ποια είναι η αλήθεια; Η αλήθεια είναι ότι είστε διαβασμένος, αλλά όχι στις λεπτομέρειες. Πράγματι το έργο ολοκληρώθηκε το 1963.

**ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Το 1964!

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Και ανέβηκε στους κινηματογράφους στις αρχές του 1964. Έχετε δίκιο. Όμως, το έργο εγράφη το 1962, την περίοδο της καραμανλικής θητείας, της ΕΡΕ. Ήταν η περίοδος που οδήγησε στο θρίαμβο του 53% της Ένωσης Κέντρου του 1963 και ταυτόχρονα ήταν η αρχή του πολιτικού βηματισμού του Ανδρέα Παπανδρέου ενάντια στη φαυλότητα, στη φαυλοκρατία για τη δημοκρατία και για την πρόοδο. Αυτά για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας.

Τώρα, όσον αφορά...

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Το πρόβλημα δεν ήταν ο Μαυρογιαλούρος. Το πρόβλημα ήταν ο Γκρούεζας.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Ε, ναι. Πάντως, στην προκειμένη περίπτωση απ' ό,τι φάνηκε η Νέα Δημοκρατία όχι μόνο ενοχλήθηκε από αυτήν την έκφραση, αλλά ταυτόχρονα έσπευσε να αποδείξει και στην πράξη του λόγου το αληθές, την αλήθεια του δικού μου λόγου.

Και μόνο ο Υπουργός κ. Δένδιας έλαβε το λόγο από του Βήματος της Βουλής ως Υπουργός Δικαιοσύνης μάλιστα για να υποστηρίξει το άρθρο 16 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου το οποίο αφορά τη μοριοδότηση των υπαλλήλων οι οποίοι θα απολαύσουν τη μοριοδότηση στις τριετίες υπηρεσίες -προφανώς προερχόμενος από την Κέρκυρα- όπως επίσης και χθες ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Σαλμάς, ο οποίος έλαβε το λόγο από τα υπουργικά έδρανα για να υποστηρίξει την τροπολογία την οποία ενεπνεύσθη η Κυβέρνηση τη 17η Αυγούστου για την ίδρυση πανεπιστημίου στην Αιτωλοακαρνανία.

Όλα αυτά είναι φαινόμενα τα οποία δείχνουν αυτό ακριβώς το οποίο λέω, ότι η Κυβέρνηση πολιτεύεται με τη λογική του «Μαυρογιαλούρου».

Και τώρα να έλθουμε στο νομοσχέδιο στο οποίο αναφερθήκατε εσείς, κύριε Υπουργέ, για να δούμε και την πραγματικότητα. Και τι δεν ακούσαμε σήμερα. Ακούσαμε για τους δημόσιους

υπάλληλους οι οποίοι εδιώχθησαν από το ΠΑΣΟΚ, από την εποχή του 1981 μέχρι σήμερα, τους γενικούς διευθυντές που δεν βρήκατε εσείς, τον Υπαλληλικό Κώδικα τον οποίο φτιάχνετε μαζί με την ΑΔΕΔΥ, η οποία βεβαίως δεν συμφωνεί πουθενά, όπως δεν συμφωνεί και με τις ρυθμίσεις τις οποίες σήμερα εισάγετε με το νομοσχέδιο αυτό. Είναι σε πλήρη αντίθεση. Τα πρακτικά της επιτροπής είναι στη διάθεση όλων. Βλέπω ότι ο κύριος Υφυπουργός έχει διαφορετική γνώμη, αλλά θα μπορούσε κάλλιστα να διαβάσει τα πρακτικά της επιτροπής...

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Τον κώδικα;

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Μιλάμε για το νομοσχέδιο. Με το νομοσχέδιο είναι απολύτως αντίθετη η ΑΔΕΔΥ, όπως και συντάσσεται με τις θέσεις όλων των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, στην προκειμένη περίπτωση.

Ακούσαμε για τις διώξεις τις οποίες εδέχθησαν οι συνάδελφοι δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία. Η πραγματικότητα, η ωμή αλήθεια, την οποία γνωρίζει όλος ο κόσμος, που εργάζεται στο δημόσιο τομέα ποια είναι; Ότι πράγματι δέχθηκαν διώξεις από τη Νέα Δημοκρατία οι άζοι υπάλληλοι, εκείνοι οι οποίοι ανεξάρτητα από την πολιτική τους τοποθέτηση, συνεργάστηκαν σε θέσεις ευθύνης στην περίοδο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Πόσοι και πόσοι τέτοιοι δημόσιοι υπάλληλοι υπάρχουν; Έγινε ή δεν έγινε αντικείμενο συζητήσεων στο εσωτερικό της ΔΑΚΕ; Έγινε ή δεν έγινε αντικείμενο αυτό που σας λέω εγώ, επιχείρημα που χρησιμοποιήθηκε σε προκηρύξεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων της ΔΑΚΕ, καταγγέλλοντας Υπουργούς της δικής σας Κυβέρνησης, οι οποίοι ακριβώς ακολούθησαν αυτή την πολιτική; Και ερχόσαστε εδώ εσείς να κατηγορήσετε το ΠΑΣΟΚ για διώξεις υπαλλήλων, τη στιγμή που θεσπίσαμε κριτήρια για να καταργήσουμε τι; Για να καταργήσουμε το κράτος της Δεξιάς. Σας πόνεσε. Αλήθεια είναι.

Ήταν πολιτική μας επιλογή αυτή το 1981, χωρίς όμως να θιγεί κανένας εξ αυτών. Όλοι οι άζοι δημόσιοι υπάλληλοι οι οποίοι το 1982 υπηρετούσαν σε θέσεις ευθύνης και έχασαν τις θέσεις τους από τους γενικούς διευθυντές, διότι υπήρξαν οι αλλαγές, τοποθετήθηκαν σε πολλές άλλες θέσεις. Ορισμένοι εξ αυτών σήμερα βρίσκονται ακόμη στην υπηρεσία σας κύριε Υπουργέ είτε σε θέσεις ευθύνης είτε σε θέσεις συμβούλων. Ναι ή όχι; Γιατί, λοιπόν, ξεχνάτε; Υπήρχαν εξαιρετικοί υπάλληλοι στη Δημόσια Διοίκηση, εξαιρετικοί λειτουργοί οι οποίοι αξιοποιήθηκαν σε όλες τις συμβουλευτικές επιτροπές των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και επί του Υπουργού Μένιου Κουτσόγιωργα, αλλά και πολύ αργότερα καθ' όλη τη διάρκεια όλων των Υπουργιών της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η αλήθεια, η ωμή αλήθεια.

Επιπλέον, όσον αφορά σήμερα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν αντιλαμβάνομαι γιατί η Νέα Δημοκρατία είναι η μόνη η οποία φέρει την αποκλειστική και αυθεντική δυνατότητα να προσεγγίζει το Σύνταγμα και την αλήθεια επίσης, ενώ όλα τα υπόλοιπα κόμματα της Βουλής, όπως ακόμα και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, όπως και η ΑΔΕΔΥ, όπως και πλείστοι όσοι άλλοι που με έγκυρο τρόπο εκφράζουν τη γνώμη τους στο δημόσιο διάλογο για τη λειτουργία του δημόσιου τομέα, υποστηρίζουν τη δική μας θέση, ότι θα μπορούσε να γίνει η τοποθέτηση σε οργανικές θέσεις μονίμων υπαλλήλων. Τώρα παίζουμε με τις λέξεις, βέβαια. Και παίζουμε με τις λέξεις επενδύοντας νομικά επιστημονικά γύρω από την έννοια της μονιμότητας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΚΙΟΣ)

Η ακριβής τοποθέτηση και η ακριβής προσέγγιση δεν είναι ότι θίγεται η μονιμότητα. Όχι. Περιορίζεται όμως η μονιμότητα, το εύρος, το πεδίο πάνω στο οποίο θα εφαρμοστεί η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Με ποια έννοια; Με την έννοια ότι εκεί όπου τοποθετούνται οι έχοντες συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου, εκεί προϋποθέτει να υπάρχουν οργανικές θέσεις. Αυτό σημαίνει ότι οι οργανικές θέσεις δεν πρόκειται να καλυφθούν. Θα παραμείνουν κενές.

Ως εκ τούτου, το πεδίο λειτουργίας της μονιμότητας προοδευτικά μειούται. Ναι ή όχι; Αυτά είναι απλά μαθηματικά. Δεν είναι νομικά, είναι μαθηματικά. Και όπως, ξέρετε τα μαθηματικά

και η νομική επιστήμη θα έχουν μια κοινή βάση, τη λογική. Αυτό σας ερωτώ, λοιπόν: μειούται ή όχι ο αριθμός; Μειούται. Ως εκ τούτου αυτά ακριβώς θέτουμε. Με αυτό το μέτρο το οποίο εισάγετε, με αυτή τη ρύθμιση περιορίζεται ο αριθμός των θέσεων του δημοσίου όπου θα ασκείται και θα λειτουργεί η μονιμότητα, δηλαδή θα θωρακίζεται η Δημόσια Διοίκηση. Αυτή είναι η προσέγγισή μας. Και σ' αυτή την προσέγγιση δεν έχετε επιχείρημα, δεν αντέχει κανένα επιστημονικό επιχείρημα. Γιατί το μόνο επιχείρημα το οποίο θα μπορούσε να αντέξει είναι ένα λογικό πολιτικό επιχείρημα. Θα είμαι στη διάθεσή σας να το ακούσω, αλλά δεν υπάρχει. Γιατί από την άλλη πλευρά, επειδή ακριβώς ισχύει αυτό το οποίο υποστηρίζουμε αυτόματα και εξ αντικειμένου, αναπτύσσονται άλλες συνέργειες, αρνητικές συνέργειες, με αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Γιατί με αυτόν τον τρόπο διασπάται η συνοχή της Δημόσιας Διοίκησης και δημιουργείται το πεδίο πάνω στο οποίο θα εγερθούν αργότερα αμφισβητήσεις συνταγματικού χαρακτήρα και θα πάμε στα δικαστήρια, όπως το λέει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Όχι από την αρχή, αλλά από τη στιγμή που ο υπάλληλος ο προσεχόμενος από τη σχέση ιδιωτικού δικαίου θα τοποθετηθεί σε θέση άσκησης διευθυντικής ευθύνης δημόσιας εξουσίας. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, όπως γνωρίζετε θα έχουμε σύγκρουση με εφαρμογή του Συντάγματος. Και αυτό ακριβώς είναι το θέμα, το οποίο σας θέτουμε.

Επιπλέον, δεν θέλω να αναφερθώ στα ασφαλιστικά ζητήματα, δεν θέλω να αναφερθώ στα υπόλοιπα ζητήματα που αφορούν την ίδια τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Επιμένουμε όμως στην παρέμβασή σας και κυρίως στο στρατηγικό χαρακτήρα της παρέμβασής σας. Διότι αντί να θωρακίζουμε τη δημόσια διοίκηση, αντί να ενισχύουμε τη λειτουργία των δημοσίων λειτουργών και των δημοσίων υπαλλήλων, έτσι ώστε οχυρωμένοι πίσω από την ισχύ του Συντάγματος, όπως πολύ σωστά αναφέρατε κι εσείς προηγουμένως -και συμφωνώ απόλυτα μαζί σας- υποστηρίζοντας την έννοια της μονιμότητας, τί κάνουμε; Θα διευρύνουμε τον αριθμό εκείνων οι οποίοι δεν θα καλύπτονται από την ισχύ του Συντάγματος. Και γι' αυτό το λόγο θα είναι διαφορετική η σχέση εργασίας των δύο αυτών κατηγοριών υπαλλήλων. Και γι' αυτό εμείς θεωρούμε ότι υπάρχει ο κίνδυνος για τη δημιουργία μιας στρατιάς δημοσίων υπαλλήλων εξαιρετικά ευάλωτων στην οποιαδήποτε πολιτική εξουσία. Ξέρουμε ότι θα είμαστε εμείς αύριο πολιτική εξουσία, αλλά δεν το θέλουμε. Θέλουμε μία ισχυρή Δημόσια Διοίκηση, η οποία να μην αποδέχεται τις όποιες κατευθύνσεις τις οποίες δέχεται από την πολιτική εξουσία, αλλά να μπορεί να ασκεί τα καθήκοντά της με βάση τους νόμους και το Σύνταγμα του κράτους. Αυτή ακριβώς είναι και η στρατηγική μας διαφορά.

Από την άλλη πλευρά, βεβαίως και συμφωνούμε ότι θα πρέπει στους υπάρχοντες σήμερα υπαλλήλους που έχουν σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο, να ικανοποιήσουμε κατ' αρχάς την αγωνία τους. Να σταματήσουν να έχουν την αγωνία για το μέλλον, να δώσουμε τη δυνατότητα να εξελιχθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αλλά όχι με τον τρόπο που προτείνετε εσείς.

Γι' αυτό το λόγο ακριβώς και ο συνάδελφος ο κ. Ρήγας, εισηγητής του ΠΑΣΟΚ επεσήμανε ότι ενώ είμαστε αντίθετοι επί της αρχής του νομοσχεδίου, την ίδια στιγμή θα συμφωνήσουμε στα επιμέρους άρθρα που αφορούν την εξέλιξη των υπαλλήλων, θεωρώντας όμως και καλώντας την Κυβέρνηση και σήμερα από το Βήμα της Βουλής, όπως και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις και κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην Επιτροπή της Βουλής, κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου, σας καλούμε εδώ και τώρα, κύριε Υπουργέ, να ξεκινήσουμε αμέσως τη διαδικασία και να σκεφθούμε από κοινού όλα τα κόμματα, όχι για τη μονιμοποίηση, αλλά για τη διαδικασία η οποία θα κατοχυρώσει τους υπαλλήλους ιδιωτικού δικαίου του δημοσίου τομέα σε θέσεις οργανικές, μόνιμες του δημοσίου. Και ξέρετε ότι είναι πολύ μεγάλη η διαφορά αυτή όσον αφορά τη μεθοδολογία.

Σας ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ μία παρέμβαση.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Ορίστε κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Σ' ένα θα συμφωνήσω διαφωνώντας στην επιχειρηματολογία, ότι τα μαθηματικά και η νομική έχουν κοινή βάση. Δεν είναι μόνο η λογική, γιατί η λογική είναι βάση πολλών επιστημών και κανονικά είναι βάση όλων των επιστημών. Γιατί δεν φαντάζομαι να πιστεύει κανείς ότι υπάρχει παράλογη επιστήμη. Η αλήθεια, κύριε Παπουτσή, αν το κοιτάξετε -και έχετε δίκιο γι' αυτό οι καλοί νομικοί είναι και καλοί στα μαθηματικά- είναι ότι ο νόμος είναι εξίσωση. Και ακριβώς επειδή είναι εξίσωση, η οποία και με τη θεωρία της σχετικότητας καταλήγει σ' έναν αριθμό ίσως κατά προσέγγιση, γι' αυτό το λόγο η επιχειρηματολογία που αναπτύξατε δεν μπορεί να αντέξει σε νομική κριτική. Ακριβώς γιατί δεν καταλήγει ποθενά, γιατί είναι «ράβδος στη γωνία, άρα βρέχει».

Ξεκινώ από το πρώτο. Είπατε ότι λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής πως θα υπάρξει ζήτημα σε ό,τι αφορά την ερμηνεία. Μα, ούτε αυτή δεν διαβάσατε. Η Επιστημονική Υπηρεσία λέει ότι δεν θέτει κανένα θέμα και δεν υπάρχει θέμα συνταγματικότητας για την ανάθεση καθηκόντων αυτού του είδους, μέχρι το βαθμό του διευθυντή στους υπαλλήλους ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Αντιθέτως, λέει ότι υπάρχει σοβαρή διχογνωμία στο άλλο θέμα της δυνατότητας μονιμοποίησης. Ο μόνος που την έχει υποστηρίξει, το τονίζω, είναι ο κ. Βενιζέλος καιτοι εισηγητής, όμως, δεν κατέχει την εξ' αποκαλύψεως αλήθεια. Διότι δεν σημαίνει ότι αυτός ο οποίος εισηγήθηκε τη διάταξη, είναι ο μόνος που μπορεί να την ερμηνεύσει. Εκεί είναι το ζήτημα και λέει ότι υπάρχει διχογνωμία και άρα, εκεί λέει ρητώς ότι τελικά το θέμα θα λυθεί από τη δικαιοσύνη.

Επίσης, τι πρωτοφανής και καινοφανής θεωρία είναι αυτή; Γιατί εγώ νόμιζα ότι η μονιμότητα είναι μία και ενιαία, είναι ο θώρακας όλων των υπαλλήλων, ανεξάρτητα από το αν έχουν θέση ευθύνης ή όχι. Ο μόνιμος υπάλληλος έχει αυτή την εγγύηση και την αντιστοιχία ευθύνη, το τονίζω, σε όποια θέση κι αν βρίσκεται.

Εγώ άκουσα την καινοφανή θεωρία ότι πλήττει, λέει, τη μονιμότητα αυτό το σχέδιο νόμου, γιατί οι θέσεις ευθύνης που καταλαμβάνονται από τους δημοσίου υπαλλήλους, τους κλασικούς δημοσίου υπαλλήλους, δηλαδή η θέση διευθυντή και γενικού διευθυντή, θα είναι πια λιγότερες. Δηλαδή πού πλήττεται η νομιμότητα;

Σήμερα με τη δική σας διατύπωση, το ξαναλέω, με τη δική σας διάταξη που εσείς την εισηγηθήκατε και εμείς την ψηφίσαμε, έχουμε δύο κατηγορίες υπαλλήλων: Κλασικοί δημόσιοι υπάλληλοι με σχέση δημοσίου δικαίου και υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με συγκεκριμένες και αυτοί εγγυήσεις, που ούτε κι αυτοί κινδυνεύουν να απολυθούν και το ξέρετε πολύ καλά. Και λέμε να τους αξιοποιήσουμε σύμφωνα με τις διατάξεις του Συντάγματος, που τους ανατίθενται καθήκοντα.

Τι αλλάζουμε από το άρθρο 103; Τιποτα. Να τους μονιμοποιήσουμε όλους λέτε εσείς, προκειμένου να πάρουν θέση ευθύνης. Γιατί δεν το κάνατε; Γιατί δεν τους κάνατε όλους μόνιμους με την κλασική έννοια του όρου, τη σχέση δημοσίου δικαίου;

Παίρνω το λόγο επίσης για να απαντήσω και στον κ. Κουτσούκο -γιατί ούτε κι αυτό μπορώ να το καταλάβω- στο άρθρο 3 παράγραφος 4. Επειδή αναστέλλεται, βέβαια, όταν οι ιδιωτικού δικαίου ασκούν και άλλα καθήκοντα, όπως επιτρεπόταν μέχρι τώρα -όταν παίρνουν θέση ευθύνης λέμε ότι αναστέλλεται η δυνατότητα να ασκούν άλλα καθήκοντα- αλλά λέμε ότι όπως ο δημόσιος υπάλληλος στο άρθρο 31 του Υπαλληλικού Κώδικα -κα' εξαίρεση επιτρέπει, σπάνια δίνεται η άδεια, ό,τι ισχύει για τον κλασικό δημόσιο υπάλληλο- να μπορεί και ο ιδιωτικού δικαίου, αφού καταλαμβάνει θέση ευθύνης -και το ίδιο μπορεί να κάνει και ο κλασικός δημόσιος υπάλληλος, να έχει την ίδια μεταχείριση- θέτε το ερώτημα και το δίνω ο κ. Κουτσούκος: Για σκεφτείτε, λέει, αυτός ο άνθρωπος όταν ασκεί θέση ευθύνης και θα έχει αυτή την άδεια, θα μπορεί «να δουλεύει σε δύο αφεντάδες»! Μα, με συγχωρείτε και ο κλασικός δημόσιος υπάλληλος με το άρθρο 31 μπορεί να το κάνει. Δηλαδή δεν θα του δώσω τη δυνατότητα που έχει ο κλασικός δημόσιος υπάλληλος για να μπορεί να κάνει τη δουλειά του;

Σας είπα και πάλι, υπάρχουν άλλα επιχειρήματα για το νομοσχέδιο. Αλλά δεν αντέχει στην κριτική αυτό που λέτε. Όχι μόνο δεν πλήττει τη νομιμότητα, αλλά σας είπα ότι αξιοποιούμε άξιους ανθρώπους που τους έχει ανάγκη η Δημόσια Διοίκηση. Και δεν κοιτάξαμε ποτέ αυτών των υπαλλήλων, την κομματική τους ταυτότητα. Γιατί αν την κοιτούσαμε, θα θυμόσαστε ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που έχουν γίνει αορίστου χρόνου, δεν προσελήφθησαν επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας.

Θυμηθείτε ότι το π.δ. 164 του 2004 προϋπέθετε προϋπηρεσία συνεχή δύο ετών, πριν γίνει κανείς αορίστου χρόνου. Εμείς κυβερνάμε από το 2004. Ε, βγάζει κανείς τα συμπεράσματά του, λοιπόν, για να δει ποιος είναι ο «κομματικός νεποτισμός» της Νέας Δημοκρατίας.

Τώρα, το ότι πίσω μου κάθεται ένας γενικός γραμματέας, που έτυχε, λόγω του ότι ο Σάκης Πεπονής ήταν ένας άνθρωπος με ιδιαίτερες ικανότητες και τον κράτησε γενικό διευθυντή που είχε γίνει επί Νέας Δημοκρατίας και μετά τον τοποθέτησε στο ΑΣΕΠ, ε, με συγκλωρίτε ξέχασα να πω ότι ο κανόνας έχει και την εξαίρεσή του. Αλλά ο κανόνας παραμένει.

Το ΠΑΣΟΚ ήταν το κόμμα του κομματικού νεποτισμού και της διαίρεσης των Ελλήνων σε «γαλάζιους» και «πράσινους». Αν υπάρχει και κάποια εξαίρεση, να τη δεχτώ.

Εμείς στο Υπουργείο μου, σας είπα, δεν ακολουθήσαμε -και το αναφέρω, γιατί αυτό το γνωρίζω καλύτερα- καμμία τέτοια λογική. Ελάτε να δείτε ποιοι είναι οι διευθυντές και οι γενικοί διευθυντές του Υπουργείου σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

**ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στα όσα πάρα πολύ σωστά και αληθινά -γιατί η Κυβέρνηση τοποθετείται με βάση την εμπειρία, την αλήθεια, την πραγματικότητα- αυτή την Αίθουσα- είπα πριν από λίγο ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος, θέλω να προσθέσω και τα εξής.

Άοκη και φιλότιμη προσπάθεια και του κ. Παπουτσή, Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ και των άλλων συναδέλφων να δείξουν εκ των υστέρων ότι το ΠΑΣΟΚ δεν ήταν αυτό που εν πάση περιπτώσει γνώρισε ο ελληνικός λαός κατά την εικοσαετή σχεδόν αδιάλειπτη διακυβέρνηση, αλλά εν πάση περιπτώσει ότι έχει αλλάξει. Αλλά τα γεγονότα παραμένουν.

Θέλω απλώς να θυμίσω την πολιτική τύχη που επεφύλαξαν οι διαδοχικές ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ σε δύο εξέχοντα πολιτικά πρόσωπα από το χώρο του ΠΑΣΟΚ όπως ο Αναστάσιος Πεπονής και ο Γεράσιμος Αρσένης, που πραγματικά επεχείρησαν -γιατί αγαπούμε την αλήθεια και λέμε την αλήθεια- με τόλη και θάρρος σημαντικές μεταρρυθμίσεις στο χώρο της διοίκησης ο ένας ευρύτερα με το ΑΣΕΠ -νόμος Πεπονή κ.ο.κ.- και στην άλλη πλευρά στο χώρο των δημοσίων εκπαιδευτικών. Οι ηγετικές ομάδες του ΠΑΣΟΚ και οι κομματικοί μηχανισμοί φρόντισαν να εκβάλουν, να απομακρύνουν πολιτικά και τον ένα και τον άλλο.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, κράτησε και τη σπονδυλική στήλη και το σύνολο σχεδόν του νομοθετήματος Πεπονή και εξακολουθεί να το εφαρμόζει, όπως επίσης φρόντισε να διευρύνει και την αντίληψη και το πνεύμα και το γράμμα των νόμων του Γεράσιμου Αρσένη στο χώρο της παιδείας, ο οποίος προπηλακίζόμενος τότε μέσα από το ΠΑΣΟΚ, δικόκμενος πολιτικά μέσα από το ΠΑΣΟΚ, κατάφερε με αγώνα να επαναφέρει το θεσμό της αξιολόγησης στο χώρο των δημοσίων εκπαιδευτικών. Αυτά για να αποδείξουμε στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, καλούς και συμπαθείς κατά τα άλλα, ότι η συλλογική μνήμη δεν μπορεί να είναι επιλεκτική. Ας ασχοληθούμε, λοιπόν, με την ανάκληση αυτής της μνήμης εις ολόκληρον και όχι la carte, κατ' επιλογήν και εις μέρος. Εις σύνολον, λοιπόν, να ανακαλέσουμε τη μνήμη και να δούμε τι έγινε, πώς έγινε, πώς φθάσαμε εδώ.

Δεν λέμε ότι επί Νέας Δημοκρατίας τα πράγματα στη Δημόσια Διοίκηση είναι τέλεια. Και προβλήματα υπάρχουν και ο αγώνας πρέπει να είναι συνεχής και οι μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες συνεχείς. Αυτό κάνει η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου των Εσωτερικών. Και πολλά προβλήματα υπάρχουν ακόμη που έχουν μπει στην οδό της επίλυσης και θα επιλυθούν τους αμέσους επό-

μενους μήνες. Αλλά η προσπάθεια είναι σαφής. Η προσπάθεια περιλαμβάνει ειλικρινείς μεταρρυθμίσεις-τομές.

Και ξαναλέω ότι σ' αυτά τα θέματα, τα οποία είναι υπεράνω κομματικών διαχωρισμών και κομματικών σκοπιμοτήτων, πρέπει να συναντώμεθα και όχι νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης που εμπεριέχουν σοβαρές τομές και μεταρρυθμίσεις να προσκρούουν σ' αυτή τη γνωστή έξαλλη μηδενιστική πολιτική, που χαρακτήρισε, χαρακτηρίζει και δυστυχώς φοβάμαι ότι θα εξακολουθεί να χαρακτηρίζει το ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Ξέρετε, η υποκρισία περισσεύει στην Αίθουσα και νομίζω ότι επαναλαμβάνεται δυστυχώς και όσες φορές το αφήνουμε αναπάντητο, κανείς δεν βάζει μυαλό. Επανέρχεται και επανέρχεται.

Λοιπόν, αφού σέβεστε τόσο πολύ, κύριε Παναγιωτόπουλε, αξιότιμε συνάδελφε της Νέας Δημοκρατίας, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, το μεγάλο έργο του Αναστάση Πεπονή και τα ταυτόχρονα την έννοια της αξιολόγησης του Γεράσιμου Αρσένη, τότε «ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα». Γιατί δεν αποδέχεστε την πρόταση του ΠΑΣΟΚ επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, ούτως ώστε όλοι οι συμβασιούχοι του δημοσίου με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου να καταλάβουν μετά από προκήρυξη θέσεις οργανικές δημόσιες, μονίμου χαρακτήρα, χωρίς να παρακάμπετε το ΑΣΕΠ, που είναι δημιουργήμα λοιπόν του ΠΑΣΟΚ και του νόμου Πεπονή και με κριτήρια αξιολόγησης, όπως προτείνουν όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης; Γιατί δεν αποδέχεστε αυτή την πρόταση, αφού σέβεστε αυτή την πολιτική προσέγγιση γύρω από τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης;

Γιατί η αλήθεια είναι ότι η Νέα Δημοκρατία θυμάται τις καλές ιδέες, όταν θέλει να καλύψει τα δικά της ανομήματα, τις καλές ιδέες της Αντιπολίτευσης όταν διαπιστώνει ότι η ίδια οδηγεί τη χώρα, οδηγεί την Ελλάδα, σε λαθεμένες ατραπούς. Η πραγματικότητα είναι ότι επιδιώκοντας να πάρετε ψήφους, αυτό κάνετε - ψήφους ψάχνετε αυτή τη στιγμή- δημιουργείτε προβλήματα στη Δημόσια Διοίκηση, στον κορμό της δημόσιας διοίκησης επηρεάζοντας τη συνοχή του σώματος της δημόσιας διοίκησης και τη λειτουργία της στο μέλλον. Τελεία και παύλα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Γίνεται αγώνας δρόμου ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ, για να δείξουν το ενδιαφέρον τους για τους δημόσιους υπαλλήλους και γενικότερα για τους εργαζόμενους. Η ζωή όμως έχει αποδείξει -και ειδικότερα για μας που έχουμε χρόνια σε αυτήν την Αίθουσα- ότι και το ένα κόμμα και το άλλο έχουν στρατηγική και πρακτικές ενάντια στα δικαιώματα των εργαζομένων είτε αυτοί εργάζονται στον δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα.

Η διαμάχη που ακούστηκε είναι για τα στελέχη, για τους διευθυντές, για τους γενικούς διευθυντές. Πράγματι, τα πρώτα χρόνια που ήλθε το ΠΑΣΟΚ ήθελε να βάλει τους δικούς του και αυτό έγινε, πέρασαν όμως αρκετά χρόνια από τότε και η προσπάθεια του δικομματισμού να ελέγχει τον κρατικό μηχανισμό ήταν προσπάθεια και των δύο κομμάτων, η οποία άρχισε να ατονεί τα τελευταία χρόνια, διότι έχουν, όχι προσεγγίσεις στρατηγικές, αλλά έχουν ταυτιστεί οι στρατηγικές των δύο κομμάτων, οπότε τα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης είτε «πράσινα» είναι είτε «γαλάζια» θα υπηρετήσουν πιστά τη στρατηγική του ενός και του άλλου κόμματος. Κανένας κομμουνιστής δεν βλέπω να μπαίνει και να παίρνει τη θέση γενικού διευθυντή, γιατί σου λέει ότι θα μας φέρει κάποια εμπόδια, θα τα βγάζει στον Τύπο. Να πάρω και ορισμένους ευαίσθητους μηχανισμούς του δημοσίου που είναι ο σκληρός πυρήνας της Δημόσιας Διοίκησης. Εκεί δεν παραιτούνται σύμφωνα με το ποιοι θα είναι οι «δικοί μας».

Τι γίνεται με το Δικαστικό Σώμα; Γιατί συνεχίζει να διορίζεται η διοίκηση του ενός και του άλλου, τότε δηλαδή η Νέα Δημοκρατία να βάζει τους δικούς της στην ηγεσία και τότε το ΠΑΣΟΚ;

Στην ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, στην Αστυνομία, στον

σκληρό δηλαδή πυρήνα -εκτός από εξαιρέσεις- η όλη διαδικασία γίνεται με κομματικά κριτήρια.

Πράγματι, αυτή η πρόταση που έγινε υπήρχε μέσα στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας -είχε ειπωθεί μέσα στο Πρόγραμμα Αναθεώρησης του 2006-2008, αλλά έρχεται τώρα ενόψει και των προσεχών εκλογών που μπορεί να γίνουν από στιγμή σε στιγμή και σου λέει, να ικανοποιήσουμε τις πενήντα πέντε, ότι δηλαδή θα έχουν μία εξέλιξη, όπως και οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, οπότε να κερδίσουμε ψήφους.

Η αντίδραση του ΠΑΣΟΚ είναι γι' αυτόν το λόγο, όχι γιατί ενδιαφέρεται για τις πενήνταπέντε χιλιάδες, αλλά για να μην κερδίσει κανέναν ψήφο η Νέα Δημοκρατία. Και θα τα στοιχειοθετήσω όλα αυτά, γιατί είναι συνυπεύθυνη και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για την εξέλιξη αυτού του ζητήματος: Έχουμε ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα στην Ελλάδα και σε ολόκληρη την Ευρώπη τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια; Είναι γενική κατεύθυνση είτε με κυβερνήσεις δεξιές είτε με σοσιαλδημοκρατικές είτε με κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας είτε με κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ; Αυτό δεν γίνεται στην πράξη; Και οι ανατροπές των εργασιακών σχέσεων έχουν πολλές μορφές. Δεν θα καθίσω να τις αναλύσω. Μία από τις ανατροπές είναι η δημοκρατική κατάκτηση, όχι κατάκτηση κομμουνιστική -να το πω έτσι- της νομιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Γι' αυτό και έχει μείνει η Πλατεία Κλαυθμώνος, γιατί όταν ερχόταν το ένα κόμμα έδιωχνε τους υπόλοιπους. Θα μου πείτε, μπορεί να συμβεί αυτό τώρα; Τώρα με τις σημερινές συνθήκες που τα δύο κόμματα συγγενεύουν δεν θα συμβεί, αλλά κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και σε περίοδο ανόδου του κινήματος και όταν θα είναι ενοχλητικοί κάποιοι οι οποίοι δεν θα έχουν νομιμότητα, θα κινδυνεύουν ή και θα απολύονται. Αυτά έχουν συμβεί σε χώρες όπου τα κινήματα «πήραν τα πάνω τους» και άρχισε να αλλάζει ριζικά ο συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων.

Εμείς βλέπουμε και το μέλλον, δεν βλέπουμε μόνο το σήμερα, για να μας λέει ο κύριος Υπουργός «απολύθηκε κανένας ο οποίος ήταν αορίστου χρόνου;». Δεν απολύθηκε, αλλά γιατί προχωράμε σε αυτήν την κατεύθυνση, όλο και περισσότεροι συμβασιούχοι να είναι στο δημόσιο και στις πρώην ΔΕΚΟ; Για ποιόν λόγο; Το πρόβλημα της μονιμότητας δεν είναι, όπως ειπώθηκε -και σωστά- ότι καταργείται μέσω του Συντάγματος και μέσω του νομοθετήματος, παρακάμπτεται η μονιμότητα. Δηλαδή εάν έχουμε μία δημόσια υπηρεσία που θα έχει έναν προϊστάμενο ο οποίος θα είναι δημόσιος υπάλληλος, θα έχει πέντε εργαζόμενους που καλύπτουν οργανικές θέσεις ή που δεν καλύπτουν οργανικές θέσεις που θα είναι αορίστου χρόνου και θα έχει και δέκα συμβασιούχους ορισμένου χρόνου ή έργου ή STAGE, μέσα στους δεκαέξι ένας θα είναι ο δημόσιος υπάλληλος, οι δεκαπέντε θα είναι συμβασιούχοι. Έτσι καταργείται η μονιμότητα και γι' αυτό εμείς πολεμάμε αυτές τις ρυθμίσεις. Γι' αυτό ενταχθήκαμε από το 2001, διότι ο προσανατολισμός ήταν στο όνομα, δήθεν, να μην προσλαμβάνονται μαζικά συμβασιούχοι, να μην μπορεί κανείς να γίνει μόνιμος και να δυσκολεύει η μετατροπή της σύμβασης σε αορίστου χρόνου. Στο όνομα, λοιπόν, ότι θα το σταματήσουμε αυτό το κακό των συμβασιούχων περάσατε αυτήν τη διάταξη. Γιατί δεν κάνετε αυτοκριτική η Νέα Δημοκρατία και πάτε μόνο δια της ερμηνείας αν τα λέει έτσι ο Βενιζέλος ή τα λέει αλλιώς; Γιατί δεν κάνει αυτοκριτική το ΠΑΣΟΚ, τώρα που βγαίνει από τα Αριστερά στη Νέα Δημοκρατία και λέει «μονιμοποίηση»; Που ήσασταν όλα αυτά τα χρόνια και τα δύο κόμματα; Και γιατί δεν λέτε ότι ήταν λάθος το 103 και να καθίσουμε να βρούμε τρόπους να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση; Δυστυχώς και από την πλευρά του Συνασπισμού τότε υπήρξε ανοχή και ψήφιση αυτής της συγκεκριμένης διάταξης. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Και ερχόμαστε τώρα με ερμηνείες, εάν είναι έτσι ή εάν είναι αλλιώς, να κάνουμε πολιτική. Βεβαίως, υπάρχουν και οι δικαστές οι οποίοι θα κρίνουν. Κι εμείς ξέρουμε πολύ καλά νομικά και ξέρουμε τις δυνατότητες που υπάρχουν στη Δικαστική Εξουσία να βάλει εμπόδια ή να μην βάλει εμπόδια.

Εμείς δεν στρεφόμαστε κατά των πενήντα πέντε χιλιάδων, που είναι με σύμβαση αορίστου χρόνου και δεν θα θέλαμε να παρεμποδίσουμε την εξέλιξη τους. Έχουν και αυτοί δικαιώματα. Θα

θέλαμε και αυτοί αλλά και αυτοί που έχουν ορισμένο χρόνο και έχουν επαναλαμβανόμενες συμβάσεις αλλά δεν καλύπτονται από το Προεδρικό Διάταγμα διότι δεν είχαν το τρίμηνο και είχαν μεγαλύτερη διακοπή και μία σειρά άλλοι, όσοι είναι στο δημόσιο και είναι ιδιωτικού δικαίου, εμείς για το σύνολο θέλουμε να είναι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι και να έχουν εξέλιξη. Αυτό ισχύει και για τις πενήντα πέντε.

Η καταψήφιση του νομοσχεδίου και των σχετικών πρώτων δώδεκα διατάξεων έχει να κάνει με το να υπάρξει η κατηγορηματική αντίθεση στο να πληγεί η μονιμότητα. Γι' αυτό καταψηφίζουμε, όχι γιατί δεν θέλουμε να εξελιχθούν οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι και να έχουν ίσα δικαιώματα, που δεν θα έχουν ίσα δικαιώματα ούτε ασφαλιστικά, ούτε συνταξιοδοτικά, ούτε μισθολογικά. Είναι πιο φθηνοί εργαζόμενοι και γι' αυτό αυτός είναι και ένας από τους λόγους που τους χρειάζεστε, γιατί είναι πιο φθηνοί από τους άλλους, δεν θα παίρνουν εφάπαξ, θα έχουν δυσκολίες. Και ανασφάλεια θα έχουν και ομηρία!

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Μαυρουδής Βορίδης έχει το λόγο.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, είναι θλιβερό ότι το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας έχει συνειδητοποιήσει την ανεπάρκεια της Δημόσιας Διοίκησης και τη ζει με τον πιο σκληρό τρόπο κάθε μέρα. Το τελευταίο βεβαίως έχει η σειρά από ανεπάρκειες τόσο των δασικών υπηρεσιών όσο και της Πυροσβεστικής όσο και το θέμα του συντονισμού στο θέμα των πυρκαγιών. Συλλογική μας συνείδηση πια -και νομίζω ότι δεν διαφωνεί κανείς- είναι το πόσο ανεπαρκής είναι η Δημόσια Διοίκηση. Ειδικά για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αυτό υπήρξε ένα κεντρικό σύνθημά τους. Είναι ο βασικός λόγος για τον οποίον σας εξέλεξαν το 2004. Το κράτος ο μεγάλος ασθενής, η ανεπάρκεια της διοίκησης μαζί βέβαια με το ηθικό επιχείρημα του «σμενά και ταπεινά».

Ήταν το βασικό στοιχείο, αυτό που η ίδια η Νέα Δημοκρατία έθεσε για τον εαυτό της ως βασικό στοιχείο, το να βελτιώσει το κράτος. Το θλιβερό είναι ότι μετά από πεντέμισι χρόνια ελάχιστα πράγματα έχουν γίνει, αν έχει γίνει κάτι. Εξακολουθούν να γίνονται οι ίδιες διαπιστώσεις ακριβώς για τις αβελτηρίες, τις ανεπάρκειες, τις δυσλειτουργίες, τη διαφθορά, την αντιπαραγωγικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, τα ίδια λόγια χρόνια και χρόνια και τελικώς είναι σα να μην υπάρχει δυνατότητα να γίνουν βήματα για να βελτιωθεί κάπως -δεν είπα να λυθούν τα θέματα- αυτή η κατάσταση.

Επειδή γίνεται λόγος για «Μαυρογιαλούρους» σ' αυτήν την Αίθουσα, επιτρέψτε μου να πω ότι αυτή η συζήτηση σήμερα πάλι αυτό μου θύμισε. Είναι δυνατόν σήμερα ακόμα να μιλάμε για το ποιος είναι ΠΑΣΟΚ και ποιος είναι Νέα Δημοκρατία στη Δημόσια Διοίκηση; Αυτή είναι η συζήτηση που θα έπρεπε να κάνουμε σήμερα; Γιατί θα έπρεπε να μας ενδιαφέρουν αυτά; Τι σημασία έχει για τη Δημόσια Διοίκηση το πολιτικό πρόσημο, η κομματική πεποίθηση του όποιου υπαλλήλου; Τι θα γίνει δηλαδή; Ξέρετε γιατί αποκτά σημασία; Διότι ακόμα οι άρχουσες αντιλήψεις στα δύο μεγάλα κόμματα είναι ότι το κράτος δεν είναι ένα «εργαλείο» το οποίο βρίσκεται στην υπηρεσία του πολίτη αλλά ότι το κράτος είναι ένα «εργαλείο» το οποίο βρίσκεται στην υπηρεσία των πολιτικών. Τα δύο μεγάλα κόμματα τα ενδιαφέρει το κράτος για να εξυπηρετήσουν κομματικές πελατείες, κομματικά αιτήματα, γιατί εξακολουθούν να σκέφτονται μ' αυτού του τύπου τη λογική, αλλιώς τι σημασία θα είχε εάν κάποιος από τους υπαλλήλους είναι το α' ή το β' κόμμα ή αν είναι κομμουνιστής, όπως είπε ο κ. Σκυλλάκος, ή αν είναι εθνικιστής ή οτιδήποτε άλλο; Τι σημασία θα είχε αυτό; Θα έπρεπε απλώς να κάνει καλά τη δουλειά του, θα έπρεπε να μπορεί να παράγει το συγκεκριμένο προϊόν, τη συγκεκριμένη υπηρεσία με επάρκεια για τον πολίτη. Αυτό δεν θα έπρεπε να είναι το ζητούμενο; Αυτή δεν θα έπρεπε να είναι η συζήτηση; Αυτό δεν θα έπρεπε να μας ενδιαφέρει σήμερα; Πρέπει ακόμα να συζητάμε για το αν ο γενικός διευθυντής ήταν έτσι ή αλλιώς; Αυτό συζητάμε σήμερα, αυτή ήταν η κριτική σήμερα. Ακόμα το 2009 στην Ελλάδα συζητάμε τέτοια πράγματα. Δεν το λύσαμε αυτό.

Από κει βεβαίως γεννιέται και η βάσιμη παρατήρηση που έκανε

ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεδίκογλου. Από και γεννιέται, απ' αυτή την αγωνία. Πώς θα αλλάξει επιτέλους αυτό το αντιπαραγωγικό δημόσιο, αυτό που δημιουργεί προσκόμματα στη λειτουργία της αγοράς, αυτό που θίγει τα δικαιώματα των πολιτών, αυτό το δημόσιο που σαρκωμένο στο πρόσωπο του κακού, αγενούς δημοσίου υπαλλήλου προσβάλλει το συνταξιούχο, προσβάλλει τον πολίτη, αυθαιρετεί απέναντι στον πολίτη, ή μήπως δεν υπάρχουν αυτά και τα βγάζω από το μυαλό μου; Όταν πάμε σε μια δημόσια υπηρεσία είναι όλοι ευγενέστατοι, μας εξυπηρετούν κατευθείαν, δεν μας δημιουργούν γραφειοκρατικά προβλήματα, βρίσκονται εκεί για να συνδράμουν τον πολίτη. Αυτή τη διοίκηση λέτε ότι ζει σήμερα ο Έλληνας. Άρα λοιπόν από και πηγάει η αγωνία.

Πώς θα το λύσουμε αυτό; Εδώ ακούστηκαν δύο διαφορετικές εκδοχές. Ακούστηκε ότι ένας από τους λόγους για τους οποίους τελικά δεν λειτουργεί το δημόσιο είναι η αίσθηση απόλυτης ασφάλειας και εξασφάλισης και το ότι τελικώς ο δημόσιος υπάλληλος είναι ανέγγιχτος. Εγώ έκανα συγκεκριμένη ερώτηση στον Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ. Του είπα: «Είστε ικανοποιημένος, κύριε Πρόεδρε, από την παραγωγικότητα που έχει το ελληνικό δημόσιο;». Τι απάντησε με γενναιότητα και ευθαρσώς ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ; «Η έννοια της παραγωγικότητας δεν υπάρχει στον δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα». Αυτό μας είπε. Ο δημόσιος υπάλληλος οφείλει την νομιμότητα, την τήρηση των νόμων και την εκτέλεση των οδηγιών των προϊσταμένων του, όχι όμως την παραγωγικότητα. Αυτό που για όλους όσοι βρισκόμαστε στον ιδιωτικό τομέα και από την πλευρά του πολίτη είναι αυτονόητο, δηλαδή ότι πρέπει να υπάρχει ένας όγκος εργασίας ο οποίος να σχετίζεται με την αμοιβή και πρέπει να υπάρχει και μια ποιότητα εργασίας και ότι όλα αυτά πρέπει να γίνονται μέσα σ' ένα συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, αυτό το οποίο για μας είναι αυτονόητο, αυτό που για τον τελευταίο ιδιωτικό υπάλληλο είναι αυτονόητο και αν δεν το εκπληρώνει κινδυνεύει με απόλυση, αυτό στον δημόσιο τομέα δεν υφίσταται, δεν υπάρχει ως έννοια κατά την άποψη, εν πάση περιπτώσει, του Προέδρου της ΑΔΕΔΥ. Νομίζω ότι καλή ήταν η εξήγηση μέσα στη δική του αντίληψη. Άρα λοιπόν πώς θα φτάσουμε σ' αυτό που είναι το ζητούμενο; Από εκείνο το σημείο τίθεται το πρόβλημα της μονιμότητας.

Άκουσα την υπεράσπιση που έκαναν ο κύριος Υπουργός και άλλοι συνάδελφοι και αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα υπεράσπιση της μονιμότητας. Ποια; Λένε ότι η μονιμότητα στην πραγματικότητα διαφυλάσσει την ανεξαρτησία και στην πραγματικότητα προστατεύει τον υπάλληλο από τυχόν παρεμβάσεις ώστε να μπορεί απερίσπαστος να κάνει τη δουλειά του. Πάλι όμως γυρίσαμε στο θέμα των παρεμβάσεων. Παρεμβάσεις από ποιον; Προφανώς από την πολιτική εξουσία, προφανώς από την πολιτική του ηγεσία η οποία πολιτική του ηγεσία θα είναι διατεθειμένη να διακινδυνεύσει την παραγωγική ανεπάρκεια προς πρόσκαιρη εξυπηρέτηση ενός ρουσφετιού, ενός άνομου αιτήματος, μίας κακής λειτουργίας. Γιατί δεν θα έπρεπε να αφήσουμε στον πολίτη να αξιολογήσει σκληρά με την ψήφο του την αντιπαραγωγικότητα όταν αρχίσει να εκφράζεται μ' αυτόν τον τρόπο, την παραβατικότητα όταν αρχίσει να εκφράζεται μ' αυτό τον τρόπο και να τιμωρεί την πολιτική ηγεσία η οποία δεν μπορεί να κινήσει ουσιαστικά τα νήματα και τις διαδικασίες;

Άκουσα επίσης το επιχείρημα που ανέφεραν ο κύριος Υπουργός και άλλοι συνάδελφοι απ' όλες τις πτέρυγες για το σκληρό πειθαρχικό δίκαιο. Ποιο σκληρό πειθαρχικό δίκαιο; Έχετε παρακολουθήσει τις ποινές; Έχετε παρακολουθήσει τον αριθμό των υποθέσεων; Μιλάμε για ανθρώπους οι οποίοι δωροδοκούνται και τιμωρούνται με εξάμηνο παύση του μισθού τους και έχουν δωροδοκηθεί, δηλαδή τους κόβουν έσοδα 10.000 ευρώ και έχουν δωροδοκηθεί με εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ. Αυτό είναι το κόστος. Ποιοι είναι αυτοί που έχασαν τη δουλειά τους, πόσοι διαχρονικά επειδή συνελήφθησαν κλέπτοντες οπώρες; Είναι γνωστή η προστασία και αν διαβάσετε τις εκθέσεις του ελεγκτή της διοικήσεως θα δείτε ότι ένα από τα θέματα που θέτει είναι ότι είναι εξαιρετικά επεικείς οι ποινές των πειθαρχικών συμβουλίων. Δεν είναι αυτή η πραγματικότητα που ζούμε;

Εδώ λοιπόν είναι που θα έπρεπε να βάλουμε τα πράγματα εκεί που πραγματικά είναι, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί. Δυστυχώς δεν βλέπω την πολιτική θέληση που θα έπρεπε να εκφράζεται. Κύριε Παπουτσή, επειδή είπατε ότι σε λίγο θα είστε κυβέρνηση -αυτό δεν έχει τόση σημασία- θα έπρεπε να εκφράζεται αυτή η θέληση από σας να κάνουμε τη διοίκηση να λειτουργήσει.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ:** Αυτό είπαμε.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Πρέπει να κάνουμε τη διοίκηση να σταθεί δίπλα στον πολίτη, να κάνουμε τον υπάλληλο να διευκολύνει τον πολίτη, να μην τον κάνουμε να νιώθει κάθε φορά ότι είναι άγχος και άλγος το να περάσει την πόρτα μιας δημόσιας υπηρεσίας. Επιτέλους πρέπει να φτιάξουμε μία λειτουργική και παραγωγική Δημόσια Διοίκηση. Αυτό είναι ζητούμενο διαχρονικά. Δεν θα το επιτύχουμε αν δεν αλλάξουμε βαθιά τη νοοτροπία του πολιτικού συστήματος και αν δεν υπάρξουν βαθιές τομές που θα αγγίξουν τη μονιμότητα και που βεβαίως θα εισάγουν την έννοια της παραγωγικότητας μέσα στον δημόσιο τομέα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συμβουλίου)

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση.

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Άκουσα τον κ. Βορίδη να λέει ότι ο κ. Παπασπύρου του είπε ότι η έννοια της παραγωγικότητας γενικότερα είναι άγνωστη στον Υπαλληλικό Κώδικα. Μία από τις σημαντικότερες τομές του νέου Υπαλληλικού Κώδικα -και ο κώδικας είναι στη διάθεσή σας, κύριε Βορίδη- είναι η εξής: Πέρα από το άρθρο 1 όπου αναγράφεται ποιες είναι οι αρχές του υπαλληλικού κώδικα και ότι η ανάγκη διασφάλισης της μέγιστης δυνατής απόδοσης στην εργασία είναι η βασική δουλειά των υπαλλήλων, όταν κοιτάξετε στο άρθρο 86 ποια είναι τα κριτήρια των προϊσταμένων οργανικών μονάδων θα δείτε ότι μία από τις βασικές τομές που τίθεται συνεχώς είναι η στοχοθεσία σαν βασικό κριτήριο της δραστηριότητας του υπαλλήλου. Εκεί η έκθεση αξιολόγησης μετράει ακριβώς τη δυνατότητα του υπαλλήλου να επιτύχει το στόχο, δηλαδή τι απέδωσε συνολικά όταν ανέλαβε συγκεκριμένη εργασία για να κριθεί. Αυτή είναι μία από τις βασικές τομές. Αν ο κ. Παπασπύρου δεν το γνώριζε, η ΑΔΕΔΥ ήταν απόλυτα σύμφωνη με τον κώδικα γιατί περί αυτού τον φτιάξαμε μαζί.

Σας ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσούκαλης.

Η τοποθέτησή σας αυτή είναι δευτερολογία, κύριε Τσούκαλη, γι' αυτό και θα αναγράψουμε στον πίνακα κατ' αρχήν έξι λεπτά ως χρόνο.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Το γνωρίζω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Φαίνεται ότι η αποψινή συζήτηση περιλαμβάνει μια γενικευμένη κουβέντα για την ποιότητα και τον χαρακτήρα της Δημόσιας Διοικήσεως.

Πρόσφατα, κύριε Πρόεδρε, εκδόθηκε ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο, όπου κάποιος μελετητής -δεν θυμάμαι το όνομά του τώρα- ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και την πορεία της Δημόσιας Διοικήσεως από την δημιουργία του ελληνικού κράτους μέχρι και τις ημέρες μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Ο τίτλος του βιβλίου αυτού είναι χαρακτηριστικός των δομών και της νοοτροπίας που διέπει τη Δημόσια Διοίκηση από την ίδρυση του ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα. Ο τίτλος είναι «Φαυλοκρατία». Φαντάζομαι ότι ο κύριος Υπουργός γνωρίζει πολύ καλά αυτό το βιβλίο. Είναι πάρα πολύ ενδεικτικό. Βεβαίως πυρήνας αυτής της προβληματικής και της αντίληψης που αναπτύσσεται στο βιβλίο, είναι ότι η Δημόσια Διοίκηση αποτελεί λάφυρο της εκάστοτε κυβέρνησης. Και να μην μπούμε βεβαίως ποιες ήταν οι κυβερνήσεις οι οποίες διαμόρφωσαν την αντίληψη της Δημόσιας Διοικήσεως στη χώρα.

Όμως, πέρα τούτου, όταν συζητάμε για Δημόσια Διοίκηση θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι συζητάμε για κάτι πολύ περισσότερο από την έννοια της παραγωγικότητας.

Η Δημόσια Διοίκηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο πυ-

ρήνας, είναι ο εγκέφαλος αυτού που λέμε γενικότερα «δημόσιο χώρο», αυτού που λέμε γενικότερα «δημόσιο αγαθό», αυτό που καθορίζει, επηρεάζει την καθημερινότητα του πολίτη. Και όταν ο εγκέφαλος πάσχει, πάσχει ο δημόσιος χώρος, συρρικνώνεται ο δημόσιος χώρος. Ας μην περιοριζόμαστε, λοιπόν, στην έννοια της παραγωγικότητας, που τόσο πολύ έχει διαστρεβλωθεί. Ας αντιμετωπίσουμε τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης ως τον κατ' εξοχήν τομέα του δημόσιου χώρου.

Όμως, δυστυχώς, τα τελευταία πέντε χρόνια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει βάλει στο στόχαστρό της το δημόσιο χώρο σε όλες τις εκφάνσεις της. Δυστυχώς, αυτή η επιδίωξη είναι ο πυρήνας της πολιτικής της.

Γι' αυτό ακριβώς λέμε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, ότι η διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία είναι επιζήμια και γι' αυτό ακριβώς θα πρέπει να έχουμε την αλλαγή αυτή, την τομή, την ανατροπή που χρειάζεται η χώρα μας.

Και θα έρθω στο τέλος της τοποθέτησής μου σε κάποιες αναφορές που έκανε ο κ. Παυλόπουλος, ο οποίος χαίρομαι ιδιαίτερα που είναι παρών. Υπήρχε στην τοποθέτησή του μια βασικότατη αντίφαση. Από τη μία πλευρά υπερασπίστηκε τη μονιμότητα των υπαλλήλων. Τόνισε για άλλη μία φορά ότι το άρθρο 103 απαγορεύει την μετατροπή των συγκεκριμένων συμβάσεων αορίστου χρόνου σε συμβάσεις δημοσίου δικαίου, αλλά συγχρόνως υπεραμύνθηκε και των προνομίων, των χαρακτηριστικών των υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Ας ξεκαθαρίσουμε τι από τα δύο θέλουμε επιτέλους.

Κανένας, κύριοι Υπουργοί, εδώ δεν είπε ότι με το νομοσχέδιο πλήττεται ο σκληρός πυρήνας της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Βεβαίως όσοι είναι μόνιμοι υπάλληλοι δεν πλήττονται με αυτό το νομοσχέδιο. Με αυτό το νομοσχέδιο πλήττεται, όμως, η γενικότερη αντίληψη όσον αφορά τη Δημόσια Διοίκηση, γιατί εάν στις ελαστικές σχέσεις εργασίας ή άλλες σχέσεις εργασίας, αορίστου, ορισμένου χρόνου, έργου ή όπως αλλιώς μπορεί να τις ονομάσετε, συνεχώς το ποσοστό αυξάνεται εις βάρος των τακτικών υπαλλήλων, είναι προφανές ότι αλλοιώνεται η δομή της Δημόσιας Διοίκησης.

Ο κύριος Υπουργός είπε και κάτι άλλο. Παραδέχτηκε εμμέσως πλην σαφώς ότι η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 103 δεν είναι σαφής -και πράγματι, έτσι είναι- ότι επιδέχεται ερμηνειών. Είναι μία από εκείνες τις διατάξεις όπου πράγματι πρέπει να ανατρέξουμε στο πνεύμα του νομοθέτη.

Και επειδή πάρα πολλά είπαμε για συνταγματικό δίκαιο και γενικότερα για νομική επιστήμη σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, όταν ανατρέχεις στο πνεύμα του νομοθέτη, ανατρέχεις στα Πρακτικά συζητήσεων της Βουλής. Εκεί, λοιπόν, η βούληση του νομοθέτη, και της Πλειοψηφίας και της Μειοψηφίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατά την αναθεωρητική διαδικασία του άρθρου 103 του 2001, ήταν σαφέςτατη.

Η Πλειοψηφία δια στόματος του κ. Βενιζέλου -δεν έχει σχέση το πρόσωπο- είπε σαφέστατα ότι τουλάχιστον μέχρι την ψήφιση του άρθρου αυτού του Συντάγματος όλοι οι υπάλληλοι αορίστου χρόνου μπορούσαν να μονιμοποιηθούν. Και εάν λάβουμε υπ' όψιν μας το μεταβατικό διάταγμα 164 που μετέτρεψε τις σχέσεις σε αορίστου χρόνου, είναι προφανές ότι περιλαμβάνονται τουλάχιστον και αυτοί οι υπάλληλοι αορίστου χρόνου στη δυνατότητα μετατροπής τους σε δημοσίου δικαίου. Αυτό είναι ξεκαθαρισμένο.

Ίδια άποψη είχε και ο κ. Παυλόπουλος τότε με την αναφορά που έκανε και είναι γραμμένη στα Πρακτικά -την ανέφερα το πρωί- «σύμφωνα με τη διατύπωση, έτσι όπως την έχετε κάνει, κύριε Βενιζέλο, πλέον θα μπορούν οι αορίστου χρόνου να μονιμοποιούνται».

Αυτή είναι η θέση και της θεωρίας και ας μην ανατρέπουμε και αναφερόμαστε μόνο σε ένα πρόσωπο, λέγοντας ότι αυτό το πρόσωπο είναι ένα ή δεν έχει την έξωθεν καλή μαρτυρία, επειδή είναι ενταγμένο σε ένα κόμμα κ.ο.κ.. Αυτή είναι η βούληση του νομοθέτη. Ας το ξεκαθαρίσουμε μία και καλή, για να γνωρίζουμε ποιες είναι οι πολιτικές επιλογές καθενός από εμάς σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Συμεών Κεδίκογλου για να δευτερολογήσει.

Θέλετε να δευτερολογήσετε, κύριε Κεδίκογλου;

**ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Επιφυλάσσομαι, κύριε Πρόεδρε. Δεν ξέρω εάν θέλουν οι άλλοι συνάδελφοι. Εγώ προσωπικά αυτή τη στιγμή δεν θέλω.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Καλώς.

Ο συνάδελφος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση κ. Παναγιώτης Ρήγας έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σήμερα μας εκπλήξατε αρνητικά, εμένα τουλάχιστον, για δύο λόγους. Πρώτον, για την ποιότητα των επιχειρημάτων που χρησιμοποιήσατε. Θα έλεγα ότι δεν περιμένα -το ανέφερε προηγουμένως και ο κ. Βορίδης- σήμερα, μετά από τόσες εμπειρίες που έχουμε ως πολιτικό σύστημα, ως κόμματα, ως κοινωνία, να αποπειραθείτε να επιχειρηματολογήσετε υπέρ της δημοκρατικότητας της Κυβέρνησης, χρησιμοποιώντας επιχειρήματα για το πόσους πασοκτζήδες γενικούς διευθυντές έχετε κρατήσει, πόσους νεοδημοκράτες είχε κρατήσει το ΠΑΣΟΚ, βάζοντας, εν πάση περιπτώσει, με ανεπίτρεπτο τρόπο ταμπέλες στα στελέχη της Δημοσίας Διοίκησης. Πιστεύω ότι αδικείτε και τον εαυτό σας και την παράταξή σας επιστρατεύοντας τέτοιου είδους επιχειρήματα.

Δεύτερον, να τα λέγατε όλα αυτά το 2004, όταν πραγματικά ο κόσμος, η κοινωνία έβγαине μετά από μία μακρά διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και κρατούσε στη μνήμη της νωπές ίσως κάποιες κακές πρακτικές, κάποιες αβελτηρίες του κόμματός μας, να το καταλάβω, αλλά το λέτε σήμερα, μετά από πεντέμισι χρόνια όπου ο κόσμος σας ξαναθυμήθηκε, σας έζησε, κατάλαβε τελικά τι ήταν όλα αυτά τα οποία εξαγγέλλατε το 2004 και τώρα δεν σας πιστεύει κανένας; Είναι δυνατόν σήμερα να βρεθεί έστω και ένας Έλληνας πολίτης να πιστέψει τα επιχειρήματα που χρησιμοποιήσατε εσείς και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας;

Είναι πλέον πασιφανές ότι στερείστε αξιοπιστίας και επίσης είναι έντονα πλέον τα φαινόμενα της αναξιοκρατίας, της πολιτικής φαυλότητας και της διάλυσης των θεσμών. Δεν μένει παρά να διαβάσουμε τις εκθέσεις του κ. Ρακιντζή για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε πόσο πατάχθηκε η διαφθορά, πόσο βελτιώθηκε η ποιότητα στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και πόσο απέδωσαν οι «μεταρρυθμίσεις», τις οποίες υποτίθεται ότι κάνατε.

Τίποτα απ' όλα αυτά τα οποία εξαγγείλατε το 2004, δεν έγινε. Σήμερα έρχεστε και υποβαθμίζετε το τεράστιο ζήτημα που απασχολεί πιστεύω την κοινωνία μας, τον λαό μας, την Δημοκρατία μας, δηλαδή την ποιότητα και την λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, γιατί αυτό είναι το κρίσιμο ζήτημα σήμερα. Και αντί να μιλήσουμε γι' αυτό το μεγάλο θέμα, αντί να μιλήσουμε με ουσιαστικά επιχειρήματα, αντί οι μεταρρυθμίσεις και οι τομές μας να κατατείνουν σε αυτό, δηλαδή στο να υπάρξει ένας εθνικός διάλογος, στο να υπάρξουν επιχειρήματα ουσίας, στο να υπάρξει ένας κοινός στόχος αναβάθμισης της ποιότητας της Δημόσιας Διοίκησης, ερχόμαστε και κάνουμε μια αντιπαράθεση ανούσια, κάνουμε έναν πόλεμο σκιών. Σκιαμαχούμε για ζητήματα τα οποία δεν αφορούν την κοινή γνώμη σήμερα και βαφτίζετε μεταρρυθμίσεις ζητήματα δευτερεύοντα, όπως είναι τα ζητήματα της αλλαγής των σχέσεων εργασίας πενήντα χιλιάδων ανθρώπων και τα οποία τα χαρακτηρίζετε μεταρρυθμίσεις.

Επίσης κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε αυτά που σας είπε ο κ. Παπουτσής. Λέτε «πού είδατε να θίγεται η μονιμότητα;». Εμείς δεν είπαμε ότι θίγεται η μονιμότητα. Είπαμε ότι με την τακτική που ακολουθείτε και με τη συνεχή αύξηση των διαγωνισμών για πλήρωση θέσεων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ο χώρος των υπαλλήλων που δουλεύουν με αυτές τις σχέσεις εργασίας συνεχώς διευρύνεται έτσι ώστε η μονιμότητα σε λίγο θα καταντήσει εξαίρεση και οι σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, κανόνας.

Αυτό είπαμε και αυτό πιστεύουμε ότι προτιθέστε να κάνετε με τις ρυθμίσεις σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Κύριε Γεωργίου, επιθυμείτε να δευτερολογήσετε;

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ:** Καλύφθηκα απολύτως, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Κύριε Υπουργέ, έχουν ολοκληρωθεί οι ομιλίες. Επιθυμείτε να ομιλήσετε, για να κλείσουμε και να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία των άρθρων;

**ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Όχι, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Δεν επιθυμεί λοιπόν, άλλος συνάδελφος να λάβει το λόγο.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 12 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ολοκληρώθηκε η ψήφιση της ενότητας των άρθρων 1 έως και 12.

**ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, την Τρίτη τι θα συζητήσουμε;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Θα συζητήσουμε το κεφάλαιο Β', από τα άρθρα 13 έως και 30, το κεφάλαιο Γ' από τα άρθρα 31 έως και 42, το κεφάλαιο Δ' από τα άρθρα 43 έως και 45 και το κεφάλαιο Ε' από τα άρθρα 46 έως και 55. Την Τετάρτη το πρωί θα συζητήσουμε τα άρθρα 56 έως και 61 και τις τροπολογίες.

Επίσης, την Τρίτη, όπως έχουμε συνεννοηθεί θα γίνει η κύρωση των συμβάσεων, όπως και την Τετάρτη το πρωί.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 20.30' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Τρίτη 1η Σεπτεμβρίου 2009 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ